

RASSZIZMUS TEREMTÉSE

A pszichiátria árulása

Jelentés és ajánlások mindazon tudománytalan és gyűlöletkeltő programokkal kapcsolatban, amelyek faji konfliktusokat és népiirtást idéznek elő

Kiadja az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért
Alapítva 1969-ben

FONTOS FIGYELMEZTETÉS

Az olvasónak

A pszichiátriai szakma azt állítja, hogy ők az egyedüli döntéshozók és szakértők a mentális egészségügy területén, valamint az elme „megbetegedéseinek” kérdésében. A tények azonban egészen mást mutatnak:

1. A PSZICHIÁTRIAI „ZAVAROK” NEM ORVOSI

BETEGSÉGEK. Az orvostudományban szigorú kritériumai vannak annak, hogy milyen állapotot lehet betegségnek nevezni: a tünetek egy előre meghatározható csoportja, valamint a tünetek okai vagy azok fiziológiaijáról (működéséről) alkotott megértés bizonyított és megalapozott kell, hogy legyen. A hidegrázás és a láz: ezek tünetek. A malária és a tüdőgyulladás: ezek betegségek. A betegségek létezését objektív bizonyítékok és fizikai vizsgálatok bizonyítják. Azonban soha egyetlen mentális „betegségről” sem bizonyították be orvosi szempontból, hogy létezik.

2. A PSZICHIÁTEREK KIZÁRÓLAG MENTÁLIS „ZAVAROKKAL” FOGLALKOZNAK, NEM BIZONYÍTOTT BETEGSÉGEKKEL.

Míg a testi orvoslás fő áramlata betegségeket kezel, a pszichiátria csak „zavarokkal” tud foglalkozni. Az okok vagy a fiziológiai elváltozások ismeretének hiányában a tünetek ilyen vagy olyan együttesét, amelyet sok különböző páciensen meg lehet figyelni, *zavarnak vagy szindrómának* hívják. A Harvard Egyetem pszichiátere, Joseph Glenmullen azt mondja, hogy a pszichiátriában „minden diagnózis pusztán a szindrómák [vagy zavarok] leírásából áll; a tünetek olyan csoportjait írják le, amelyekről azt feltételezik, hogy kapcsolatban állnak egymással, de ezzel nem betegségeket azonosítanak”. Ahogy Dr. Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora fogalmaz: „Nincs semmilyen vér- vagy egyéb laboratóriumi teszt, amely bizonyítaná egy mentális betegség meglétét vagy hiányát, szemben a legtöbb testi betegséggel.”

3. A PSZICHIÁTRIA SOHA NEM ÁLLAPÍTOTTA MEG EGYETLEN „MENTÁLIS ZAVAR” OKÁT SEM.

A vezető pszichiátriai testületek, mint a Pszichiátriai Világszövetség vagy az amerikai Mentális Egészségügyi Intézet maguk is elismerik, hogy a pszichiáterek nem

tudják, hogy mi az oka vagy mi a gyógmódja bármelyik mentális zavarnak, vagy hogy a pszichiátriai „kezelések” pontosan mit tesznek a páciensekkel. Csak különféle elméleteik és egymásnak is ellentmondó véleményeik vannak a diagnózisokról és módszerekről, ezeknek azonban nincs semmiféle tudományos alapja. Ahogy a Pszichiátriai Világszövetség egyik korábbi elnöke megállapította: „Az az idő, amikor a pszichiáterek úgy gondolták, hogy meg tudják gyógyítani a mentálisan beteg embereket, elmúlt. A jövőben a mentális betegeknek meg kell tanulniuk együtt élni a betegségükkel.”

4. AZ AZ ELMÉLET, HOGY A MENTÁLIS ZAVAROKAT AZ AGY „KÉMIAI EGYENSÚLYZAVARA” OKOZZA, EGY TUDOMÁNYOSAN NEM MEGALAPOZOTT VÉLEMÉNY, NEM TÉNY.

Az egyik uralkodó pszichiátriai elmélet (ami a pszichotróp gyógyszerek gyártását és forgalmazását megalapozta) az, hogy a mentális zavarokat valamilyen agyi kémiai egyensúlyzavar okozza. A többi hasonló elmélethez hasonlóan ennek sincs biológiai vagy egyéb tudományos bizonyítéka. Egy jelentős, orvosokból és biokémiai szakértőkből álló csoport képviselője, Elliot Valenstein, Ph.D., *Az agy hibáztatása* (Blaming the Brain) című könyv szerzője megállapítja: „Nincsenek tesztek annak kimutatására, hogy milyen egy élő személy agyának kémiai állapota.”

5. NEM AZ AGY A VALÓDI OKA AZ ÉLET PROBLÉMÁINAK.

Az emberek természetesen átélnek különféle problémákat és nehéz időszakokat életük során, amelyek okozhatnak mentális nehézségeket, akár súlyosakat is. De ezeket a nehézségeket úgy beállítani, hogy azokat gyógyíthatatlan „agy elváltozások” okozzák, amelyekkel nem lehet mást tenni, mint veszélyes gyógyszereket szedni rá, nemcsak tisztességtelen, hanem ártalmas és gyakran halálos kimenetelű is. Ezek a „gyógyszerek” gyakran erősebbek, mint egy narkotikum, és képesek erőszakos rohamokat vagy öngyilkosságot előidézni. Elkendőzik a probléma valódi okát, aláássák az egyén saját erejét, és megtagadják tőle a valódi gyógyulás esélyét, ezáltal a jövő reményét.

RASSZIZMUS TEREMTÉSE

A pszichiátria árulása

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés

A rasszizmus megteremtése.....2

Első fejezet

A „tudományos”
rasszizmus története.....5

Második fejezet

A modern népirtás gyökerei.....11

Harmadik fejezet

A gyerekek rabszolgaságba
döntése drogokkal.....19

Negyedik fejezet

Egy jobb jövő létrehozása.....25

Ajánlások.....27

A Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért28

BEVEZETÉS

Rasszizmus teremtése

É

le ma a rasszizmus?

Az Egyesült Államokban az afro-amerikai és spanyolajkú gyerekeket azokban az iskolakerületekben, ahol a fehér gyerekek vannak többségben, gyakrabban minősítik „tanulási zavarosnak”, mint a fehér társaikat. Ez oda vezet, hogy kisebbségi gyerekek milliói receptre felírt tudatbefolyásoló szerek rabjai lesznek, hogy „meggyógyítsák” ezt a „mentális zavart”. És mégis, az ilyen módon „fogyatékos”-nak minősített tanulók számát az olvasás korai tanításával akár 70%-kal le lehet csökkenteni.¹

Az afro-amerikaiak és spanyolajkúak túl nagy számban vannak jelen az Egyesült Államok börtöneiben is.

Nagy-Britanniában a feketék esetében tízszer valószínűbb, hogy „skizofrén”-ként diagnosztizálják őket, és valószínűbb, hogy magasabb dózísú erős pszichotróp (tudatbefolyásoló) szereket írnak fel és adnak nekik, mint

a fehér embereknek.² Nagyobb valószínűséggel kapnak elektrosokk-kezelést (400 voltot meghaladó áram, amelyet az agyba vezetnek, hogy irányítsák vagy megváltoztassák egy személy viselkedését), és vetik alá őket fizikai és kémiai kényszerítésnek.³

Szerte a világban folyamatosan ér támadás kisebbségi csoportokat. A hatások nyilvánvalóak: szegénység, szétesett családok, tönkretett fiatalok, vagy akár népirtás (egy faj vagy kultúra tudatos elpusztítása). Nem számít, milyen hangosak vallási vezetőink, politikusaink és tanáraink erőfeszítései, a rasszizmus, úgy tűnik, mégis fennmarad.

Igen, a rasszizmus létezik manapság. De miért? Ahelyett, hogy sikertelenül próbálkozunk ennek a kérdésnek a megválaszolásával, feltehetünk egy jobb kérdést. Ki?

Az az igazság, hogy a rasszizmust nem fogjuk teljesen megérteni addig, amíg nem ismerjük fel, hogy két, egyáltalán nem gyanúsított csoport aktívan és félre-

Isaac Hayes Üzenete:

„A pszichiátriai programok és »gyógyszerek« nagy pusztítást vittek végbe a feketék lakta városrészekben, azt segítették elő, hogy fiataljaink bűnözővé váljanak, és mindezt azért, mert a pszichiáterek és a pszichológusok szabadon gyakorolhatnak rasszista viselkedéskontrollt és kísérletezést az iskoláinkban, ahelyett hogy hagynák a tanárokat, hogy egyszerűen tanítsanak.”

„A CCHR elkötelezettje annak, hogy az ilyen és ehhez hasonló visszaéléseket feltárva jobbá tegye a mentális egészség területét. Ezért lettem szervezeteik Megbízottja és ezért kérem Önt arra, hogy figyeljen üzeneteikre.”

– Isaac Hayes, Academy Award-nyertes zeneszerző, zenész, színész, a Nemzetközi Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Megbízottja

zetően szítja a rasszizmust szerte a világon. Ezen csoportok öröksége olyan tragédiák széles skáláját foglalja magában, mint a náci holokauszt, Dél-Afrika apartheidje, és ma az iskolás gyerekek millióinak általános megnyomorítása függőséget okozó, kemény drogokkal. Ez a két csoport a pszichiátria és a pszichológia.

1983-ban az Egészségügyi Világszervezet (WHO) egyik jelentése azt állította, hogy „...Dél-Afrikában az egyén iránti megvetés, amelyet a rasszizmus nevel, az egészségügy egyik területén sem körvonalazódik olyan erőteljesen, mint a pszichiátriában”.⁴

1999-ben a közösségi pszichiátria professzora, Dr. S. P. Sashidharan azt állította: „A pszichiátria áll a legközelebb a rendőrséghez... olyan gyakorlatok és eljárások űzésében, amelyek... megkülönböztetik a kisebbségi etnikai csoportokat az Egyesült Királyságban.”⁵

2001-ben Dr. Karen Wren és Professzor Paul Boyle a svéd St. Andrews Egyetemről arra a következtetésre jutott, hogy a tudományos rasszizmus szerepe a pszichiátriában egész Európában nemcsak történelmi szempontból jól megalapozott, de a mai napig is tart.⁶

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért közel 40 éve az állampolgári jogok és a mentális egészségügy reformja területén dolgozott, és kivizsgálta a „mentális egészségügy” szakmáinak rasszista befolyását a náci holokausztra, az apartheidre, az ausztráliai bennszülöttek, az új-zélandi maorik és az amerikai indiánok kultúrájára mért csapásra, és a jelenlegi, feketék elleni világszintű diszkriminációra.

A pszichiátria és a pszichológia rasszista ideológiái a mai napig folyamatosan táplálják a rasszizmus tüzét, helyileg és nemzetközileg egyaránt.

Ez a kiadvány azt a célt szolgálja, hogy növelje az egyének tudatosságát ezzel az ártó befolyással kapcsolatban.

latban. A rasszizmust nemcsak hogy le lehet győzni, de ez létfontosságú lépés ahhoz, hogy az ember valódi harmóniában éljen minden embertársával.

Üdvözlettel:

Jan Eastgate
Elnök, Nemzetközi Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért

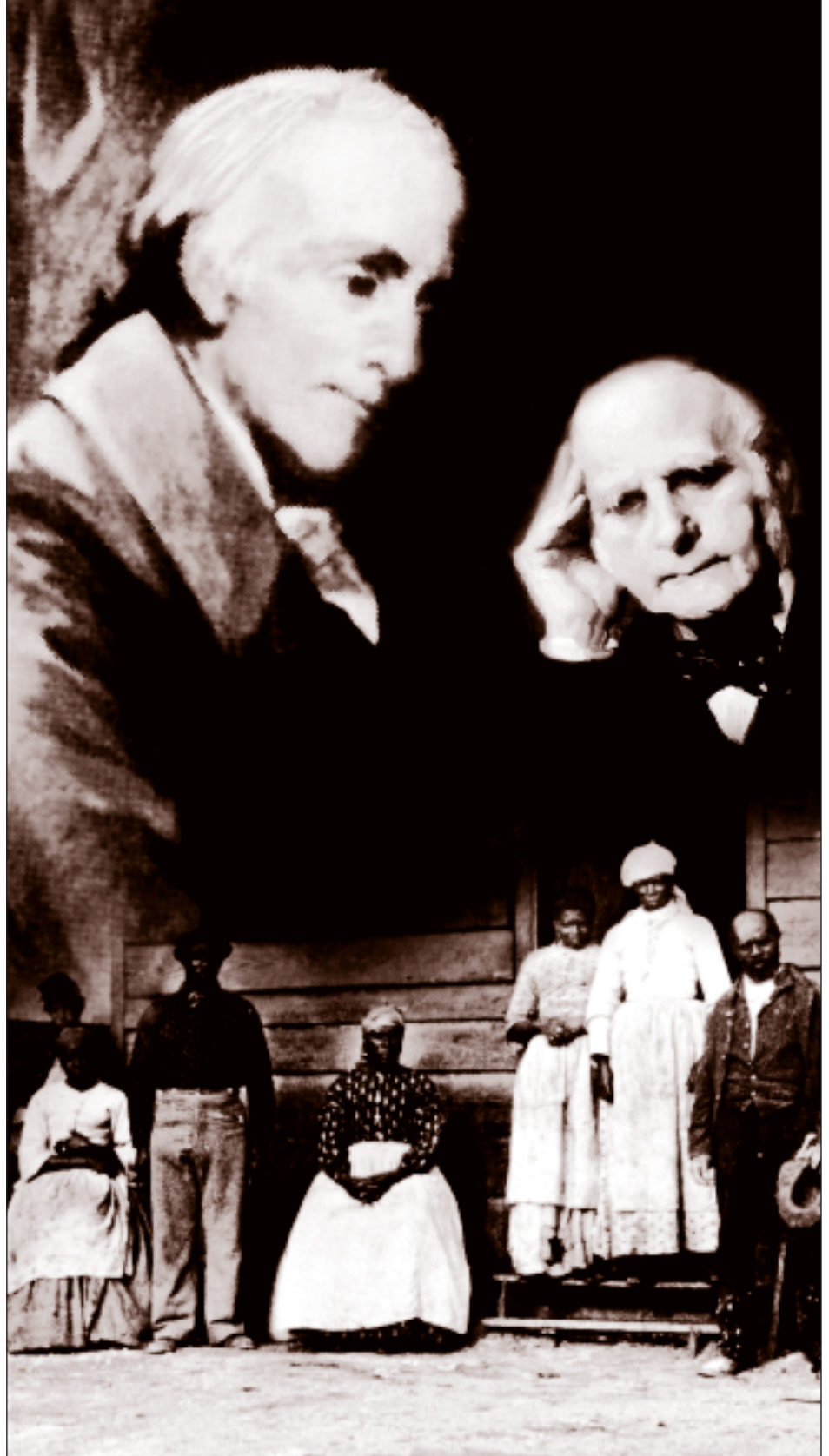
FONTOS TÉNYEK

I A pszichiátria és a pszichológia évszázadokon keresztül megadta a rasszizmus igazolásának „tudományos” magyarázatát.

2 A rasszizmus létrejötte törvényszerű volt, tekintetbe véve azokat az alapvető filozófiákat, amelyek a pszichiátriai és pszichológiai szakmákat vezérik. Az első ilyen alapelv „a legrátermettebbek túlélése”, amely alapjául szolgált a pszichiátriai eugenika (faji „tökéletesítés”) mozgalmának; a másik az a pszichiátriai elgondolás, hogy az ember csupán egy állat. Ezek együtt olyan beállítottságot hoznak létre, amely termőtalajként szolgál az antiszociális elméleteknek és állásfoglalásoknak, a rasszizmust is beleértve.

3 1883-ban Francis Galton, brit pszichológus megalkotta az „eugenika” kifejezést az *eugenos* görög szóból, amelynek jelentése „jó áru”, és meghatározott bizonyos csoportokat, mint „alsóbbrendű árut”.

4 Kitalált faji „betegségeik” történelme során a pszichiátria és a pszichológia nemcsak törvényesítette a modern rasszizmust, de igazolást nyújtott a nyílt népirtáshoz is.

Az afféle rasszista elméleteket, mint a pszichiáter Benjamin Rush és a pszichológus Francis Galton elméleteit (jobbra fönt) 200 éven keresztül használták a faji megkülönböztetés igazolására.

ELSŐ FEJEZET

A „tudományos” rasszizmus története

Ki kell ostromozni belőlük az ördögöt” – ez volt a javasolt „kezelés” arra a mentális „rendellenességre”, amelyet drapetománia [a *drapetes* – szökött rabszolga és a *mánia* – örület szavakból] névvél illettek, ami azt jelentette, hogy egy rabszolgának az a természetellenes késztetése volt, hogy elszökjön. Ezt Louisianában „fedezték fel” 1851-ben.

E fejezet idézetei megdöbbentőek, de illusztrálják egy megbotránkozott elmélet kifejlődését, amelyet ma „tény”-nek tekintenek.

Évszázadokon át a pszichiátria és a pszichológia „tudományos” igazolást adott a rasszizmusra és az ebből eredő visszaélésekre, erőszakra és kijelölt fajok és népek irtására.

1883-ban Francis Galton, egy angol pszichológus, megalkotta az „eugenika” fogalmát a görög *eugenēs* szóból, amely „jó áru”-t jelent. Támogatta azt, hogy „jobb” emberi árut használjunk, amelyből szaporodunk, és ellenezte azok szaporodását, akiket „kevésbé kívánatos” árunak tartott, saját magát egyértelműen a „jobb” áruk közé sorolva, és így képesnek tartva magát arra, hogy elbírálja a jövőt az egész emberiség számára.

Galton az afrikaiakat alsóbbrendűnek tekintette. Miután két évet Afrikában töltött, könyvet írt *Trópusi Dél-Afrika* címmel. A következőt írta azokról az emberekről, akikkel találkozott: „Ezek a vademberek

keresik a rabszolgaságot... Nincs bennük függetlenség, kutyaként követik urukat.” Nem hagyott kétséget meggyőződése felől, amikor kijelentette: „A négerek átlagos intellektuális szintje körülbelül két fokkal a miénk alatt van.”⁷

Az emberek – határozta meg – kétségkívül egyenlőtlenek. Azok az ideálok, hogy az embereknek „egyenlő az értékük”, mondta, egyszerűen „tagadhatatlanul tévesek, és nem fognak sokáig tartani”. Bármilyen jótékony a szegények vagy betegek felé – írta –, abba való beleegyezésük feltétele kell, hogy legyen, hogy tartózkodnak az utódok nemzésétől.”⁸

Benjamin Rush pszichiáter, az „amerikai pszichiátria atyja”, azt állította, hogy a feketék színét egy ritka, „Negritude” nevű, örökletes betegség okozza, amely a leprából fejlődött ki. Azt is mondta, hogy a gyógyulás egyetlen bizonyítéka, ha az egyénnek fehérre változik a színe.

Galton szellemi társa, Charles Darwin, aki szintén pszichológus volt, azt állította, hogy: „Senkinek, aki foglalkozott háziállatok tenyésztésével, nem lesz kétsége afelől, hogy ez nagyon ártalmas lesz az emberi fajra; szinte senki sem olyan ostoba, hogy megengedje, hogy a legrosszabb állatai szaporodjanak.”⁹

A náci pszichiáterek és az amerikai mentális egészségügy mozgalma nagyon gyorsan magáévá tette ezeket az elgondolásokat. Ezeket eredetileg a rabszolgaság igazolására használták. Azonban hamarosan ezután, az eugenikai elmélettel összhangban azt állapították meg, hogy „az olasz, a görög, a magyar és más délkelet-európai bevándorlók” nem felelnek meg a követelményeknek, mert egy olyan biológiai csírárt hordoznak magukban, amely „bűnözésre készíti

őket, azaz tolvajlásra, emberrablásra, erőszakosságra, gyilkosságra, nemi erőszakra és erkölcstelen szexualitásra”¹⁰

Ilyen „tudományos magyarázatokat” már alkalmaztak arra, hogy igazolják a rabszolgaságot az Egyesült Államokban. 1797-ben Benjamin Rush pszichiáter, az „amerikai pszichiátria atyja” kijelentette, hogy a feketék színét egy ritka, örökletes betegség, a „Negritude” okozza, amely a leprából fejlődött ki. Rush azt mondta, hogy a „gyógyulás” egyetlen bizonyítéka az, amikor a bőr fehérré válik. A „betegség” cédulát a faji elkülönítés magyarázatára használták, így a fehérek nincsenek „megfertőzve.”¹¹

Robert Whitaker író mondja el nekünk: „A 19. század folyamán az afro-amerikaiak megfigyelt mentális egészsége szorososan összekapcsolódott a jogi helyzetükkel, vagyis azzal, hogy szabad emberek voltak-e vagy rabszolgák. Azoknál, akik szabad államokban éltek, vagy azoknál, akik rabszolgák voltak és nyilvánosan mutattak vágyat arra, hogy szabadok legyenek, különösen fennállt annak a kockázata, hogy őrültnek nézzék őket.”¹²

Az 1840-es egyesült államokbeli népszámlálás szerint az őrület 11-szer gyakoribb volt az északon élő négerek körében, mint a délen élőknél. „A 11:1-es arány hamar nevétségnek mutatkozott, de csak azután, hogy a déli politikusok kapva kaptak ezen mint bizonyítékon, hogy a rabság jó a négereknek” – jelentette Whiteaker.

„Itt van a bizonyíték a rabszolgaság szűkességére” – érvelt John Calhoun szenátor. „Az afrikai önellátásra képtelen és őrültségbe süllyed a szabadság terhe alatt. Irgalmasság neki gondnokságot és a mentális haláltól való védelmet nyújtani.”¹³

1851-ben Samuel A. Cartwright „felfedezett” egy fekete rabszolgákra jellemző mentális betegséget, melyet „Drapetomaniá”-nak nevezett el – ez azt a késztetést jelentette, hogy a rabszolga el akar szökni a „gazdájától”. A „kezelés”, amit javasolt, az volt, hogy „ki kell korbácsolni belőle az ördögöt”.

1851-ben Samuel A. Cartwright, egy híres, fehér, Louisiana-i orvos állította, hogy felfedezett két, kifejezetten feketekre jellemző mentális betegséget, amely megmagyarázza a szolgasorban tartásukat. Drapetomaniának és *Dysaesthesia Aethiopsinak* hívta őket. Dr. Thomas Szasz, nyugalmazott pszichiátria professzor és a CCHR társalapítója, ennek kapcsán a következőket írta: „A [Drapetomania] eredete a *drapetes*, egy szökött rabszolga, és *mania*, ami bolondot vagy őrültet jelent. Cartwright kijelentette: a »kezelés« erre a »betegségre« az »ördög belőlük való kikorbácsolása« volt.”¹⁴

A Dyasesthesia Aethiopsis [megrendült érzékelés] feltételezhetően az elmét és a testet egyaránt támadja. A tünetekbe beletartozik a szófogatatlanság, feleselés és a munka visszautasítása. A „gyógyír” a kemény munka!¹⁵ Cartwright azt állította, hogy:

„A fehér ember kényszerítő ereje, azáltal, hogy a lusta négerrel aktív testmozgást végeztet, a tüdőt aktív működésbe hozza, miáltal friss vér kerül az agyba, hogy felszabadítsa az elmét.”¹⁶

1879-ben Wilhelm Wundt, a lipcsei egyetem német pszichológusa adta a végső tudományos „bizonyítékot” a fajnemesítésre és a rasszizmusra azzal, hogy arrogánsan kinyilvánította, hogy mivel az ember lelkét nem lehet tudományos műszerekkel mérni, így az nem létezik. Az ember hirtelen csupán egy állattá vált. Megfosztva lelkétől ezáltal a wundti rendelet által, az embert olyan egyszerűen lehetett manipulálni, mint ahogy egy kutyát be lehet tanítani arra, hogy nyáladdzon egy csengőhangra.

1895-ben Alfred Ploetz, egy svájci-német pszichiáter, megjelentette a faji alsóbbrendűség elméletét, a *Fajunk épsége és a gyengék védelme* című könyvében. Elnevezve elméletét Rasszenhigiéniának [faji higiénia], Ploetz nyíltan ellenezte a „gyengék” számára az orvosi ellátást.¹⁷ A későbbi években Hitler és náci rendszere úgy határozott, hogy pontosan tudja, kik a „gyengék”, és mit kell velük tenni. Ploetz és kollégái nevéhez fűződik a náci faji állam alapjainak letétele.¹⁸ (Lásd 2. fejezet)

De Ploetz jobban hozzájárult a munkához, mint a náci rendszer és a holokauszt. Munkája a fajnemesítés

és a faji elnyomás világszintű megalapozásából állt, beleértve Ausztráliát, Kanadát, Angliát, Dél-Afrikát és az Egyesült Államokat. Íme néhány szemelvény pszichológiai, pszichiátriai és eugenikai nyilatkozatokból az 1800-as évek végétől és az 1900-as évek elejétől:

■ „Eugenikai szempontból az effajta házasságok (fehérek és feketék közötti) nem ajánlottak... A színes faj nem rendelkezik a fehér energiájával, sem annak kitartásával.”¹⁹

■ „A néger gyerek szellemileg koraérett, egészen serdülőkoráig, amikor radikális változás következik be: hirtelen megáll a fejlődése, vagy még egy kicsit vissza is fejlődik. Az oktatás nem éri el lelkének legmélyebb rétegét.”²⁰

■ 1918-ban Dr. Paul Popenoe, amerikai eugenikai szóvivő kijelentette, hogy a feketék IQ-ját a bennük lévő „fehér vér” határozza meg. Minél világosabb bőrű a fekete, annál magasabb az IQ-ja, és minél feketébb, annál alacsonyabb az IQ-ja.²¹

■ 1923-ban Dr. J. T. Dunston, brit pszichiáter és Dél-Afrika mentálhigiéniai megbízottja állította:

A rossz tudomány előítéleteket hoz létre a társadalomban

A hamis rasszista elméleteket, amelyek szerint az ember egyenlő az állatokkal, a 19. században olyan pszichológusok terjesztették, mint a német Wilhelm Wundt és az angol Charles Darwin. Ők vetették meg az alapjait az eugenika hamis tudományának és a kisebbségek elnyomásának az utánuk jövő generációk sora számára, például a feketék számára, akiket miután a polgárháborút követően felszabadították, nyomornegyedekben helyeztek el mint másodrendű állampolgárokat. (jogilag)

Wilhelm Wundt

Charles Darwin

„Vannak mégis... indokok, amelyek azt mutatják, hogy a bennszülöttek, még a legjobb törzsek is, lehetséges módon egy nálunk szellemileg alsóbbrendű fajhoz tartoznak...” Az indoka? „A bennszülöttek időbeli orientáltsága bizonytalan, általában kevés fogalmuk van az idő múlásáról és arról, hogy hány évesek. Még a táncuk is, melyet annyira szeretnek, nem mutat finom mozdulatokat – egy fontos pszichológiai pont, amelyet alaposan tanulmányoznunk kell...”²²

Ausztráliában a „népirtás”-t egy kicsit másképp gyakorolták. A félvér gyerekeket (általában bennszülött anyától és fehér apától) elvették az anyjuktól, állami rezervátumokba helyezték őket fehér emberek gondozásába, és megtagadták tőlük az oktatást a saját őseikről és kultúrájukról.

Az 1921-es Ausztrál Óslakos Állami Igazgatótanács jelentése szerint: „E politika folytatásának végső fokon meg kell oldania az ausztrál óslakos problémát.”²³ Ez egy rásziszta népirtás, egy próbálkozás arra, hogy „tenyésztéssel megszüntessék” a bennszülött fajt.

A faji elkülönítés és az ausztrál óslakosokkal szembeni visszaélések „igazolva” lettek, mert ők „ez ideig önkontrollra képtelenek, naivak a jó és a gonosz ismeretével kapcsolatban”, ezért szükségük van „védelemre”²⁴ Ahogyan a szökött rabszolgákat „gyógyították” Amerikában, az ausztrál óslakosokkal szintén úgy bántak, mint a

„szófogadatlan gyerekekkel” azáltal, hogy korbácsolták őket.

Egy 1995-ös, e program működésének ausztrál kivizsgálásán egy áldozat bevallotta: „Azt mondták nekünk, hogy az anyukánk egy alkoholista, és azt, hogy egy prostituált, és nem törődik velünk.

Figyelmeztettek minket, hogy amikor felnövünk, vigyáznunk kell, nehogy mi is lotyókká és alkoholistákká váljunk, úgy-hogy nagyon óvatosnak kell lennünk. Ha fehér vagy, nincs benned ez a piszkosság... a fajunkban van, bennünk van, hogy ilyenek legyünk.”²⁵

A bennszülöttek Amerikában és Kanadában, az új-zélandi maorik és más nem-fehér népek hasonló bánásmódban részesültek. Ahogy Francis Pal Prucha író írta *A Nagy Atya* című könyvben: „Az indián gyerekeket elvitték az otthonukból, az Indián Ügyek Hivatala vagy állami szociális munkások nem megfelelően bírálták őket, és nevelőotthonba vagy nevelőszülőkhöz helyezték őket, általában nem indiánokhoz... végül ez egyre inkább egy pusztító erő-

ként vált érzékelhetővé az indián családokra és gyerekekre nézve.”

2002-ben, a bennszülött amerikai indián, Sandy White Hawk azon megpróbáltatásairól beszélt, amikor elválasztották a valódi szüleitől 30 évvel ezelőtt: „Azt mondták, hogy amiből jöttem, az szörnyű, vad, pogány,

Margaret Sanger

Az amerikaiak feltételezett megvédése érdekében, nehogy a vérük „beszennyeződjön a faji alsóbbrendűséggel”, Margaret Sanger, az Amerika Tervezett Szülőség megalapítója és eugenikus, ajánlott egy „megoldást”. A „gyógymód” a néger népesség kipusztítása volt a sterilizáció által.

Rasszista tesztelés és egyéb hazugságok

és szerencsés vagyok, hogy kihúztak belőle. Amikor tizenéves lettem, és keresztülmentem a normális tinédzserkori nehézségeken, a nevelőanyám azt mondta nekem: »Ne nőj fel úgy, hogy egy semmirekellő indián váljon belőled.«²⁶

Az intelligencia tesztek a rasszista elméletek terjesztésének és megőrzésének egy másik módjává váltak.

Az 1950-es években Lewis Terman, az IQ-tesztelés egy „szakértője” kijelentette, hogy a szegény gyerekeket sohasem lehetséges oktatni, és hogy a mexikóiaknak, indiánoknak és a feketéknek sohasem lenne szabad megengedni, hogy gyerekük legyen. Ilyen tesztet használtak fel ahhoz, hogy megállítsák az olaszokat, lengyeleket és mexikóiakat és másokat attól, hogy az Egyesült Államokba költözzenek és „bemocsolják” az amerikai vért.²⁷

Margaret Sanger, az Amerika Tervezett Szülőségek megalapítója és eugenikus, ajánlott egy „megoldást”. A „gyógymód” a faji alsóbbrendűsége sterilizáció. Sanger a „néger népesség kipusztítását” tervezte azzal, hogy rábírta a feketéket, „megnyerő jellemű” minisztereket, hogy hirdessék, a sterilizáció egy megoldás a szegénységre. Azt állította, hogy a feketék „vallási oldalról való megközelítése” a „legjobb oktatási megközelítés”.²⁸

A közelmúltban, 1994-ben, Charles Murray és Richard Herrnstein könyve, a *The Bell Curve* azt állítja, hogy az afro-amerikaiak és a spanyolajkúak rosszabb eredményeket érnek el az intelligencia teszteken, „genetikailag visszamaradottak, és ezáltal nem képesek megfelelni a modern társadalom elvárásainak”.²⁹

Egy vitában, a korai „faji tisztaság” szószólóihoz hasonlóan, Herrnstein, egy pszichológus, azt állította, hogy az amerikaiak generációról generációra butábbá válnak az IQ-pontok alapján, és szelektív szaporodást hirdetett, hogy megelőzzük az emberiség „hulladékának” kialakulását.³⁰

Kitalált faji „betegségeik”, önkényes vádai a „jobb áruról” és áltudományos elgondolásai, mint „alacsonyabb IQ” és „faji alsóbbrendűség”, történelme során a pszichiátria és a pszichológia nemcsak törvényesítette a 19., 20. és 21. század rasszizmusát, hanem megadta a kezdő lökést a nyílt népiértésnek is.

A pszichiáterek és pszichológusok kezében az intelligencia tesztek a fajelméletek igazolásának eszközüvé váltak.

■ Az előítéletes IQ-tesztelés a 20. század első felében bevett szokássá vált az eugenika híve, Paul Popenoe és Lewis Terman pszichológus gyakorlatában, hogy alacsonyabb rendűnek állítsák be a nem-fehér fajokat. Popenoe azt állította, hogy „a feketék IQ-ját az határozza meg, hogy mennyi »fehér« vér található bennük”, Terman pedig azt állította, hogy a nem-fehéreket „sohasem lehet oktatni”.

■ Ausztráliában azt, hogy a bennszülött gyerekeket elszakították az anyjuktól, és hasonló kegyetlenségeket azzal „magyaráztak meg”, hogy a bennszülöttek „képtelenek az önkontrollra, és nem tudják megkülönböztetni a jót és a rosszat”.

Paul Popenoe

Lewis Terman

FONTOS TÉNYEK

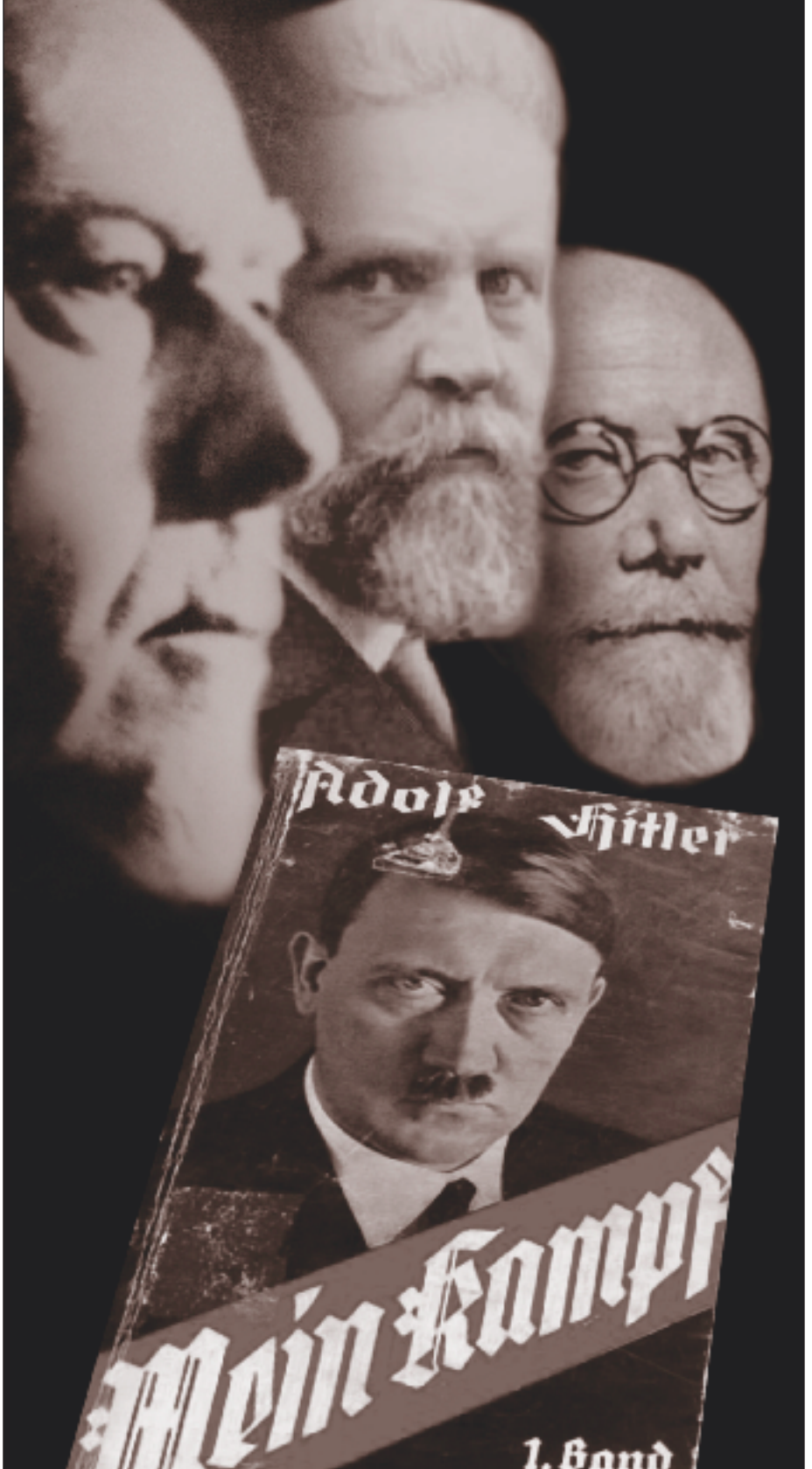
1 1895-ben Alfred Ploetz, svájci pszichiáter, kiadta elméleteit a faji alsóbbrendűségről, megalkotta a *Rasszenhigiénia* (faji higiénia) kifejezést, és megadta a „biológiai alapokat” a náci faji államnak.

2 1920-ban Alfred Hoche német pszichiáter kiadott egy könyvet – *Permission to Destroy Life Unworthy of Life (Engedély az értéktelen élet elpusztítására)* –, amelyben megkövetelte az eutanázia „értelmi fogyatékosokon” való alkalmazását.

3 Az eugenikai mozgalom segítette a Ku-Klux-Klan felélesztését az USA-ban, az 1900-as évek elején.

4 Dél-afrikai pszichiáterek és pszichológusok felajánlottak a kormánynak egy „tudományos” elképzelést, mely által meg lehet tagadni a fekete dél-afrikaiaktól a munkalehetőséget, az oktatást, és szét lehet szakítani családjaikat.

5 Fekete dél-afrikaiak tízezrei voltak pszichiátrián bebörtönözve az apartheid alatt, ahol rabszolgamunkára használták fel, és hagyták meghalni őket kezeletlen egészségügyi állapotok miatt.

Az olyan pszichiáterek, mint Ernst Rüdin, Alfred Ploetz és Alfred Hoche tanai inspirálták Adolf Hitlert, aki rasszista terveit ezeknek az embereknek a gondolatai alapján építette fel – amint azt önéletrajzában, a *Mein Kampf*ban (Harcom) olvashatjuk.

MÁSODIK FEJEZET

A modern népiértés gyökerei

Jóval az II. világháború előtt, német pszichiáterek elkészítették a „tudományos” magyarázatot az eutanáziára („kegyes halál”), amely a „faji alsóbbrendűség”-en alapszik.

Alfred Ploetz pszichiáter, az 1895-ös, a „faji higiénia”-ról szóló elméleteinek kiadását követően egy követőjével, Ernst Rüdinnel együtt megalapította a Német Faji Higiénia Társaságot (1909), és azt az elképzelést népszerűsítette, hogy az „értéktelen” elpusztítása „pusztán egy gyógykezelés”.

1911-22-ig, évekkel a náci párt hatalomra kerülése előtt, Ernst Rüdin pszichiáter azt hirdette, hogy: „Minden nemzetnek elképesztően nagy számú alsóbbrendűt, gyengét, beteget és bénát kell maga után vonszolnia. Egy bölcs törvényalkotással [sterilizáció], ilyen módon együttáll képek lennének racionálisan megtalálni a szaporodás legjobb útját.”³¹

1920-ban Alfred Hoche pszichiáter és Karl Binding Birodalmi Főbíró kiadta a *Permission to Destroy Life Unworthy of Life (Engedély az értéktelen élet elpusztítására)* című könyvet, amelyben követelte az eutanázia gyakorlását az „értelmi fogyatékosokon”, és állította, hogy: „A haláluk a legkevésbé sem fog veszteséget okozni, kivéve talán az anyjuknak és az őrangyaluknak...” Hoche azt is állította, hogy megölni egy haldokló egyént egy gyógyszerrel nem „gyilkosság”, hanem „pusztán gyógyító tevékenység”.³²

Eugen Fischer, német pszichiáter, a *The Principals of Human Heredity and Racial Hygiene (Az ember öröklésének és faji higiénijának elvei)* című könyvében 1921-ben

szorgalmazta a „nigger” gyerekek kiirtását, megalkotva azt az elméletet, miszerint a feketék értéktelenek, és a „kézműipar” kivételével munkára alkalmatlanok.

Fischer azt írta: „[a nigger] nem különösen intelligens a szó megfelelő értelmében, mindezek felett nem rendelkezik a szellemi teremtés képességével, gyenge a képzelőereje, így nem fejlesztett ki semmilyen eredeti művészetet, és nem dolgozott ki sem népi mondákat, sem mítoszokat. Mégis ügyeskezdő, így könnyen be lehet tanítani kézügyességet igénylő mesterségekre.”³³

1939-ben Fischer előadásokat tartott tanulóknak,

amelyekben azt mondta: „...Én nem sorolok minden zsidót az alsóbbrendűek közé, mint ahogy a niggereket...”³⁴

Rüdin megírta Németország sterilizációs törvényét 1933-ban, amely megkövetelte az összes zsidó és „színes” gyerek sterilizálását.³⁵ A törvény több mint 350 000 „nem megfelelő” német sterilizálásához vezetett.

Az első pszichiátriai „gyilkos kísérlet”-et (gázteszt) a brandenburgi intézetben hajtották végre 1940-ben, ahol 18 pácienszt végeztek ki, és ezt pszichiáterek és munkatársaik végignézték. A kísérlet „sikerét” követően elkezdődött az eutanáziaprogram.

Kb. 300 000 „értelmi fogyatékos” ember (a német „mentális betegek” 94%-a) lelte halálát a pszichiáterek keze alatt, mielőtt elkezdődött a holokauszt. Rüdin megállapította, hogy: „Csak a Führer által váltak valóra 30 éves álmaink, hogy bevezessük a fajhigiénia társadalomba.”³⁶

„Csak a Führer által váltak valóra harminc éve fennálló álmaink, hogy a fajhigiénét a társadalomban valóban bevezessük.”

– Ernst Rüdin, a pszichiátria professzora, a Német Fajhigiéniai Társaság tagja, 1943

Habár Rüdin volt annak a tervnek a kiforralója, amely végül legálissá tette a tömeggyilkosságot, 1990-ben az Egyesült Államok Országos Szövetsége a Skizofrénia és Depresszió Kutatásáért (NASR) – hihetetlen, de – a „pszichiátriai genetika” megalapítójaként ünnepelte Rüdint.³⁷

Csak néhány náci pszichiátert végeztek ki a nürnbergi tárgyalások során, a legtöbb megmenekült az igazságszolgáltatás elől, mások visszatértek pszichiátriai tevékenységükhöz a háború után.

Apartheid: A pszichiátria öröksége és Dél-Afrika pszichológiai befolyásolása

Mint ahogyan a holokauszt, Dél-Afrika apartheid rendszere is a német pszichiáterek „faji alsóbbrendűség” elméleteiből indult. Dél-Afrika miniszterelnöke, Hendric Verwoerd, egy pszichológus, német egyetemeken tanult, ahol fajfejlesztési elméleteket tanítottak.

Az akkori német pszichiátriai eugenika a következőképpen írta le a feketéket: Richard Lerner, a *Végső megoldások: biológia, előítélet és népirtás* című könyve szerint „[lusták], ostobák, noha... fizikailag erős emberek, akik bűnben, szegénységben és általános társadalmi alacsonyrendűségben élnek; mindennek az az alapja, hogy genetikailag korlátozottak a mentális képességeik.”³⁸

Verwoerd gondolkodására nyilvánvalóan hatottak ezek a német ideológiák. 1928-ban Verwoerd, az amerikai

Eugen Fischer, német pszichiáter, Az ember örökléstanának és faji higiénijának elvei című könyvében, 1921-ben, szorgalmazta a „Nigger” gyerekek kiirtását, megalkotva azt az elméletet, hogy a feketék értéktelenek, és a „kézműipar” kivételével munkára alkalmatlanok.

Carnegie Alapítvány segítségével elindított egy kivizsgálást, amely a fehérek szegénységéért a feketékkel való versengést okolta a dél-afrikai munkaerőpiacon, mondván: „...az alsóbbrendű, színes fajokkal való hosszan tartó kontaktus néhány szempontból sérelmes társadalmi hatással van az európaiakra.” Verwoerd állította: „Nincs helye [a bennszülöttnék] az európai közösségben bizonyos szintű munka felett... ezen okból nem lehetséges számára az, hogy képzésben részesüljön...”³⁹

Náci gondolkodásmódja abból is kiviláglik, hogy dél-afrikai szegregációs törvényei nagyon hasonlóak voltak a náci pszichiáterek faji tisztaságról szóló törvényeihez, amelyek megtiltották az árjak és nem-árjak együttélését és házasságát. A dél-afrikai pszichiáterek és pszichológusok „tudományos” eszközöket kínáltak a kormánynak arra, hogy milyen alapon tagadják meg a feketéktől a munkavállalást és az oktatást, és miért szakítsák

el őket a családjuktól.

Verwoerd 1943. szeptemberében kijelentette: „Ez a szegregációs politika, ami nemcsak azt jelenti, hogy megvédjük és gondoskodunk a bennszülöttekről Afrika földjén, hanem azt is, hogy meggátolunk minden kísérletet, ami egyenlőségre irányulna, és így biztosítjuk, hogy a bennszülöttek megőrizhessék és fejleszthessék azokat a vonásokat, amelyek jellemzőek rájuk, hogy ezáltal büszkék lehessenek bennszülött mivoltukra, és ne legyenek folyamatosan megalázott helyzetben amiatt, hogy nem sikerül olyanok lenniük,

mint a fehérek, és ne kelljen utánozniuk a fehéreket.” Azt is mondta, hogy Dél-Afrika sorsa meg lenne pecsételve, ha megengednék a feketéknek, hogy „fejlesszék képességeiket és magasabb fizetést kapjanak, mint a fehérek, és kereskedjenek a »fehér« Dél-Afrikával”.

Ennek eredményeképpen megtagadták a feketéktől a rendes oktatást. M. L. Fick pszichológus kitalált egy intelligencia tesztet, hogy „bizonyítsa” a „színes kasztok” alsóbbrendűségét. Azt állította, hogy „az őslakosok (afrikaiak) alsóbbrendűsége az oktathatóságuk terén, ahogyan azt a valódi oktatási eredményeik mutatják, meglehetősen korlátozza azon őslakosok arányát, akiknek hasznára válhatna az oktatás.”⁴⁰

Több mint 30 éven át „speciális” pszichiátriai intézeteket működtettek egy titkos paktum alapján, amelyet a kormány egy magánvállalkozással, a Smith Mitchell & Co.-val kötött a fekete páciensek „ke-

zelésére”. Az apartheid kormány 90%-os kihasználtságot garantált. Feketék tízezreit zárták így el a külvilágtól akaratuk ellenére, gyógyszerelték őket, és fájdalmas elektrosokkoknak vetették alá érzéstelenítés nélkül, mert az érzéstelenítést túl „költségesnek” ítélték a feketék számára. Eközben különféle cégeknek kölcsönözték ki az ápoltakat, hogy ingyen dolgozzanak náluk, vállfákat, keféket, lábtörlőket, ágyneműt és egyébeket készítsenek „gyakorlati terápia” címszó alatt.

A Szcientológia Egyház tagjai és az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért mindezt 1974-ben nyilvánosságra hozta, amelynek az lett az eredménye, hogy a pszichiáterek meggyőzték az apartheid kormányt, hogy vizsgálja felül a Mentális Egészségügyi Törvényt, és tegye büntetendő cselekménnyé azt, ha bárki jelentést tesz bármelyik pszichiátriai kórház belső viszonyairól, vagy ott fényképeket készít. A CCHR elhagyta Dél-Afrikát, viszont a bizonyítékokat eljuttatta az Egészségügyi Világszervezetnek (WHO).

Pszichiátriai rabszolgatáborok

A rasszista pszichológus, Hendrik Verwoerd, aki Dél-Afrika miniszterelnöke lett 1958-ban, az ország első szegregációs irányelveit még az 1930-as években vetette fel, megvetvén az apartheid alapjait, ugyanakkor megalapozva a titkos pszichiátriai rabszolgatáborokat, ahol feketék tízezrei éltek bebörtönözve, és ahol borzasztó körülmények között voltak kénytelenek dolgozni.

Hendrik Verwoerd

1977-ben a WHO kivizsgálást kezdeményezett a dél-afrikai táborokban. 1983-ban egy jelentés, amely erről a vizsgálatról készült, elítélte a páciensek ingyenmunkára kényszerítését, megállapítva: „Ez a helyzet példátlan az egész történelemben és a pszichiátriai gondozás terén; viszont nagyon is emlékeztet a rabszolgatartásra és rabszolga-kereskedelemre.”⁴¹

Utaltak egy másik kutatásra is, amelyet szintén a CCHR vetett fel – a megmagyarázatlan halálozások ügyére: „A legmegdöbbentőbb, amit a kivizsgálás során tapasztaltunk, a magas számú elhalálozás a fekete páciensek körében a Smith Mitchell intézményekben. Egyik intézményben sem találtuk nyomát megfelelő orvosi ellátásnak, amennyiben a páciensek testileg betegek lettek... azt láttuk, hogy 40-es és 50-es éveikben járó betegek sokaságát egyszerűen hagyták meghalni.”

Amikor az apartheid 1994-ben véget ért, a CCHR segítette az Egészségügyi Minisztériumnak megszervezni egy kivizsgálást, amely a pszichiátriai kórházakban történő mulasztásokat és rasszizmust célozta. A kivizsgálás páciensek ellen elkövetett durva erőszakot, meghamisított halotti anyakönyvi kivonatokat és a betegek általános félrekezelését találta.⁴² A táborot megreformálták.

1997-ben a CCHR szóbeli és írott tanúvallomást mutatott be a dél-afrikai Igazságért és Békülésért Bizottságnak a pszichiáterek és pszichológusok faji elkülönítési bűneiről. A Dél-Afrikai Pszichológusok Szövetsége végül bevallotta, hogy a pszichológiai tanulmányok célja a feketék rossz hírbe

1992-ben Dr. Frederick Goodwin pszichiáter, a NIMH (Nemzeti Mentális Egészségügyi Intézet) igazgatója, a belvárosokban élő fekete fiatalságot a dzsungelben található „hiperagresszív” és „hiperszexuális” majmokhoz hasonlította, hogy igazolja begyógyszerezésük gyakorlatát.

hozása volt, úgy, hogy szellemileg alsóbbrendűként állítják be őket.⁴³

Mégis, az apartheid hatásait nagyon hosszú idő alatt lehet helyrehozni, különösen a pszichiátriai ipar ellenállása miatt. 1999-ben Lawrence Anthony CCHR-megbízott a Pszichiáterek Világszövetségéhez fordult a dél-afrikai kormány nevében, amelyben jelentette, hogy a Pszichiáterek Dél-Afrikai Szövetsége „elmulasztotta, hogy bármiféle bűnt bevalljon vagy bármilyen felelősséget vállaljon” az apartheid atrocitásokban való szerepét illetően. Ráadásul ehelyett a kormány »pszichiátria ellen elkövetett visszaéléseiről vagy lehetséges visszaéléseiről« beszélt.⁴⁴

A pszichiátria romboló hatása az Egyesült Államokban.

A kisebbségek pszichiátriai kezelései közé tartoztak azok a legbarbárabb kísérletek, amelyeket valaha is „tudományos kutatás” néven végeztek.

Az 1950-es években New Orleansban fekete elítélteket használtak fel elmesebészeti kísérletekre. A kísérleteket Dr. Robert Heath a Tulane-i egyetemről, és az ausztrál pszichiáter, Dr. Harry Bailey vezette. Bailey büszkén állította, hogy feketéket használtak, mert „olcsóbb niggereket használni, mint macskákat, mert mindenütt ott vannak, és olcsó kísérleti állatok”.⁴⁵

Heath a Központi Hírszerző Ügynökségtől (CIA) is támogatást kapott, hogy kísérleteket hajtson végre drogokkal, LSD-vel és a bulboocapnine nevű droggal is. Heath afro-amerikai elítélteken tesztelte a drogot a Louisiana-i Állami Börtönben.

Egy feljegyzés szerint a CIA annak meghatározását kereste, hogy vajon a bulbo-capnine okozhatja-e „a beszéd-készség, memória, akarat-erő [és] a fájdalom érzésének elvesztését...”⁴⁶

Az Egyesült Államok Nemzeti Mentális Egészségügyi Intézetének (NIMH) Függőségkutató Központjában, Kentuckyban, az 1950-es évek közepén drogfüggő afrikaiaknak adtak LSD-t, közülük sokan 77 napig folyamatosan hallucináltak. Ugyanebben a központban egészséges afro-amerikai embereket használtak fel az 1960-as években a BZ nevű kísérleti

drog tesztalanyaiként, ami 100-szor erősebb volt, mint az LSD.

Az 1970-es években a NIMH támogatta pénzügyileg az egyik legréjtettebb és legelnyomóbb kísérletet, ami valaha is a feketéket és spanyolajkúákat célozta. Az 1960-as évek Watts-i (Los Angeles egy afro-amerikai része) lázongásait követően Louis Jolyon West a Los Angeles-i California Egyetem Neuropszichiátriai Intézetétől azt az elméletet alkotta, hogy az események genetikai és faji tényezőkhöz köthetők, és azok, akik ilyen erőszakra hajlanak, főként

A Ku-Klux-Klan feléledése 1915-ben egybeesett az eugenika-alapú rasszizmus megjelenésével Amerikában.

ÁRTALMAS FILOZÓFIA

A pszichiátria rasszizmuskeltő befolyása az USA-ban

A Ku-Klux-Klan kora huszadik századi feléledése ugyanakkor történt, amikor a pszichiátria fajhigiénés irányelveit széles körben terjeszteni kezdték. Ifj. Thomas Dixon volt az, aki hőstettként értékelte a KKK tevékenységét 1905-ben. Korábban a brit pszichológus és társadalomtudós, Herbert Spencer munkáit tanulmányozta, aki megfogalmazta azt, hogy „az életrevalóbb marad fenn”. Spencer úgy hitte, hogy sok ember nem életrevaló, és gyorsan meg is kellene halnia, ugyanakkor az „életrevalókat” segítve egy

felsőbbrendű fajt lehetne létrehozni. Dixon később írt három rasszista könyvet. Az első, *A leopárd foltjai*, arra a következtetésre jutott, hogy csak a különféle rasszok kiválasztásával lehet eljutni a békéhez. Azt állította, hogy „a néger-egyéniségének kezdete az amerikai nép végének a kezdete”. Az eugenikai mozgalom biztosított utánpótlást a KKK céljaihoz; ezt nyilvánvalóan jelezte, hogy Hiram Wesley Evans, a KKK Nagymestere 1923-ban az eugenika fontosabb szerzőit idézte a „Klán Napján”.

Harry Bailey

Az 1950-es években New Orleansban fekete elítélteket használtak fel elmesebészeti kísérletekre. A kísérleteket Dr. Robert Heath a Tulane-i egyetemről, és az ausztrál pszichiáter, Dr. Harry Bailey vezette. Bailey büszkén állította, hogy feketéket használtak, mert „olcsóbb niggereket használni, mint macskákat, mert mindenütt ott vannak, és olcsó kísérleti állatok”.

Robert Heath

fiatal fekete városi férfiak voltak. „Erőszak Program”-ként vált ismertté: a pszichiáterek javasolták az elmesebészet és a kémiai kasztráció alkalmazását arra, hogy kontrollálják az erőszakot, és ezáltal, ahogyan ők mondták, megoldják a feketék és spanyolajkúak gettóinak zavargásait. (A CCHR és más érintettek tiltakozása oda vezetett, hogy az erre a „kutatási” tervre szánt kormányzati támogatást végül nem folyósították.)

Dr. Ernst Rodin, a Lafayette Klinika neurológiai osztályának vezetője Detroitban, Michigan államban, állította, hogy a szellemileg korlátozott gyerekek, ha „egyenlő” módon kezelik őket, erőszakossá válnak. Rodin arra szólított fel, hogy „a buta fiatal fiúk, akik lázonganak”, legyenek kasztrálva, nagyjából ugyanúgy, mint az ökrök.⁴⁷

A NIMH-nél továbbra is folytatódott a hátrányos

megkülönböztetés és a feketék állatokhoz való hasonlítása. 1992-ben Dr. Frederick Goodwin pszichiáter, a NIMH igazgatója, a belvárosokban élő fekete fiatalságot a dzsungelben található „hiperagresszív” és „hiperszexuális” majmokhoz hasonlította.⁴⁸

A NIMH második „Erőszak Program”-ja nem több, mint 5 éves gyerekeket céltott meg. Tudományos magyarázatuk az volt, hogy kutatásokat folytatnak annak megállapítására, vajon az afro-amerikaiakban és a spanyolajkúakban van-e egy erőszakos gén, amelyet pszichiátriai drogokkal kontrollálni lehet. Olyan drogot adtak a gyerekeknek, amelyek köztudottan erőszakos viselkedést okoznak.

Dr. Seth Farber, a Kényszerítő Pszichiátria Elleni Hálózat vezetője akkoriban a következőt állította:

„Csak úgy, mint a nácik, a pszichiáterek azt akarták elérni, hogy bűnbakként állítsák be a fekete fiatalembert, drogozzák őket, és elvegyék tőlük a szüleikhez való jogukat. Ez egy megbotránkozató, rasszista és elnyomó terv.”

Ma a pszichiáterek és a pszichológusok azt állítják, hogy a feketék, az amerikai indiánok és a spanyolajkúak közül túlnyomó számban vannak a „mentális betegségek” hatókörében. Az „ördög kiostorozását belőlük” felváltotta a pszichosebészet, az elektrosokk és a pszichiátriai drogok különféle változatai. Az eredmény nyilvánvaló, különösen a nyomortanyává váló belvárosokban. A faji kisebbségeket elárasztották tudatmódosító, legálisan terjesztett drogokkal. Ez újfajta

drogfüggőséget hozott létre, és hatalmasan megnövelte a bűnözést, az írástudatlanságot és a munkanélküliséget. Ma az egyszülős családok általánossá váltak. Számárányukhoz képest túl sok fekete és spanyolajkú van bebörtönözve. Rengeteg bizonyíték van a „hivatali faji megkülönböztetésre”, a NIMH mégis sok millió dollárt fordított a „kockázati” tényezőnek kikiáltott kisebbségek „agresszív viselkedésének” vizsgálatára.

Volt klinikai pszichológus és CCHR-megbízott, William Tutman arra figyelmeztet, hogy: „Elnyomni egy fajt, azután a reakcióit »elmebetegnek« minősíteni nemcsak erkölcsileg helytelen, de becstelen és csaló is.”

JELENTÉS VISSZAÉLÉSEKRŐL

Rasszizmus az Egyesült Királyságban

A 38 éves afrikai-karibi, Angliában élő David „Rocky” Bennett 1998. október 30-án meghalt egy fegyelmezési eljárás során egy pszichiátriai intézetben. Ezt egy vita előzte meg egy fehér beteggel a telefon használatáról. A munkatársak Bennettet elkülönítették a többi betegtől. Még zaklatottabb lett. A munkatársak ezután leszorították Bennettet arccal a padló felé 25 percre. Üvöltött: „szálljatok le rólam, szálljatok le rólam, nem kapok levegőt! Szálljatok le a torkomról... Meg fognak ölni...” A kiáltásait nem vették figyelembe.

Egy 2001. májusi halottkémvizsgálat ezt úgy határozta meg, mint „Gondatlanság által okozott baleseti halál”.

David Bennett családja kérte és el is érte, hogy a kormány kivizsgálja halálát. Ez egy jelentést eredményezett 2004 februárjában, amely egy rideg képet festett az „intézeti rasszizmus”-ról az ország mentális egészségügyi rendszerében. Sir John Blofeld, a Fellebbviteli Bíróság egy nyugdíjas bírása azt mondta: „A feketék és az etnikai kisebbségi közösségek félnak az NHS-től (Nemzeti Egészségügyi Szolgálat), hogy ha kapcsolatba kerülnek velük, akkor nagyon hosszú időre bezárják őket, akár egész életükre, és olyan gyógyszerekkel fogják őket kezelni, amelyek végül megölik őket.”

■ Desmond McLeant 14 évesen megerőszkolták. Nem beszélt a megpróbáltatásairól, amelyek aggasztották a családját. Egy otthoni vita után bevitték egy felnőtt pszichiátriai osztályra Angliában: „Bármikor ellenállást mutattam arra, ami velem történt, négy vagy öt felnőtt rámugrott, és lehúzták a

„Valahányszor a feketék »pszichiátriai« problémát mutatnak, akkor hamisan paranoid skizofrénnek vagy pszichotikusnak címkézik őket.”

– Desmond McLean

nadrágomat, és egy tűt tettek a fenekembe. A túlrengeteg kontrollt ad nekik az ember érzelmei fölött. Valahányszor a feketék »pszichiátriai« problémát mutatnak, akkor hamisan paranoid skizofrénnek vagy pszichotikusnak címkézik őket. Ez azért van, mert ők nem értik azt, hogy a feketék honnan származnak, és hogyan mutatják ki az idegességüket.”

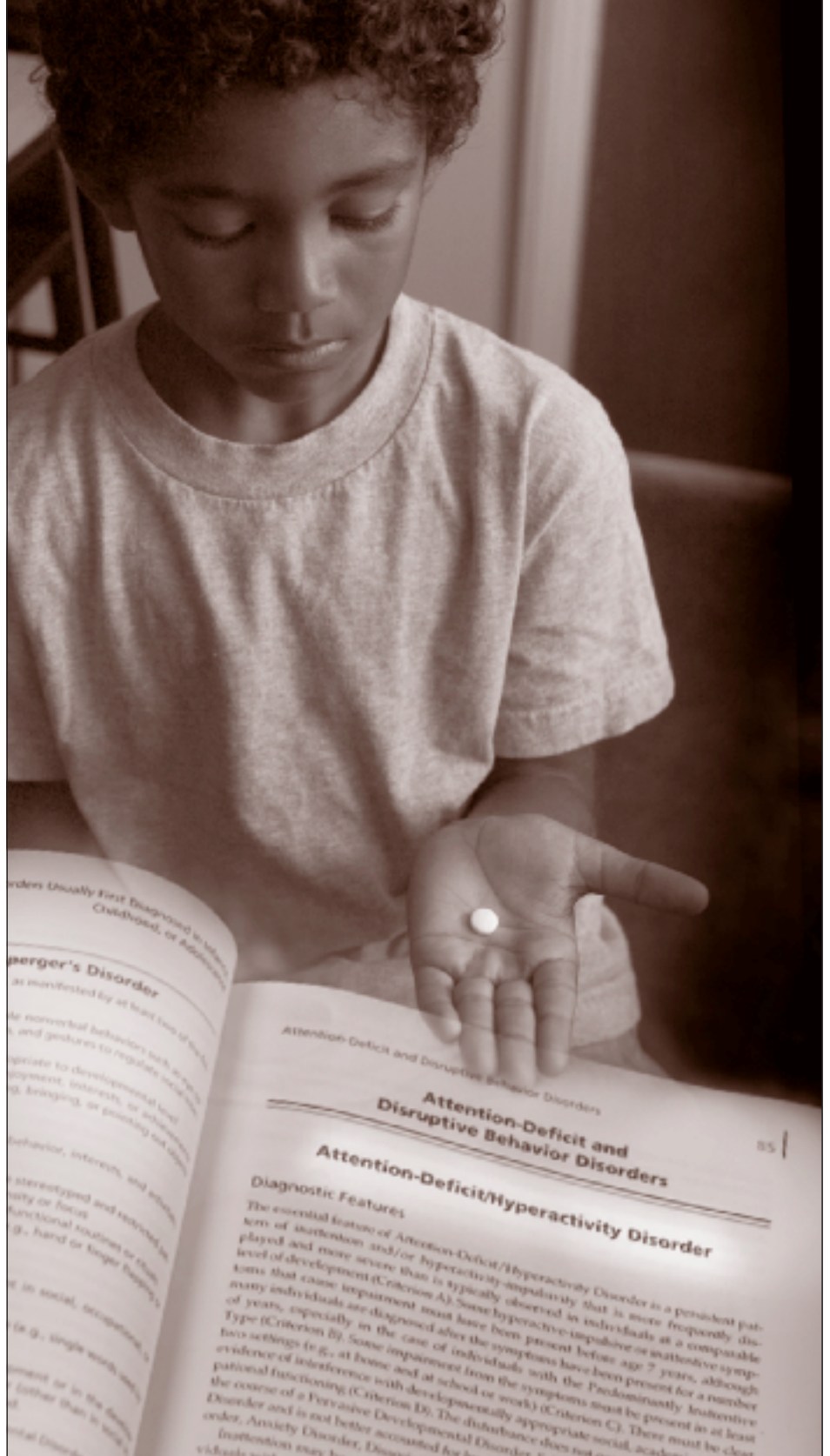
FONTOS TÉNYEK

1 AZ Egyesült Államok Elnöki Bizottsága a Kiváló Minőségű Oktatásért felfedi, hogy a Speciális Oktatásban részesülő gyerekek 40%-át hamisan tanulási rendelleneségesnek minősítették, pusztán azért, mert nem tanították meg őket olvasni.

2 A kisebbségek számára a Speciális Oktatás egy leplezett pszichiátriai rasszizmus, egy módszer arra, hogy gyerekek millióit szoktassák tudatbefolyásoló pszichiátriai drogokra.

3 Azok a gyerekek, akik amfetamin-jellegű drogokat vagy más felírt pszichotróp drogokat szednek, nem teljesítenek jobban az iskolában.

4 Azok a tizenévesek, akiknek pszichiátriai drogokat írtak fel, sok iskolai lövöldözésért felelősek. A drogok mellékhatásai magukban foglalják az erőszakos viselkedést, a mániát és az öngyilkos viselkedést.

Egyre több és több gyereket diagnosztizálnak ADHD-val, egy olyan „betegséggel”, amelynek létezését még soha senki nem bizonyította klinikailag, ami viszont igen nagy hasznot hoz a mentális egészség iparágnak.

HARMADIK FEJEZET

A gyerekek rabszolgaságba döntése drogokkal

Az Egyesült Államokban, 2003 márciusában a Goldwater Intézet állásfoglalásában a „Faj és alkalmatlanság: Faji Előítélet az Arizonai Speciális Oktatásban”-ról azt jelentette, hogy „mind az alacsony jövedelmű, mind az afro-amerikai negyedikeseket felmérésnek vetették alá, 60%-uk a minimum szint alatt teljesített a legfrissebb Nemzeti Oktatási Fejlődés Felmérésének Vizsgáján”⁴⁹

A Goldwater Intézmény szerint: „A félrediaosztályozott tanulók hatalmas száma megrendítő. Ennél is rosszabb, hogy a túlnyomórészt fehér iskolakerületekben a kisebbségi tanulók jelentősen nagyobb arányban vannak tanulási fogyatékosnak minősítve.”⁵⁰

A fekete tanulókat háromszor nagyobb valószínűséggel minősítik szellemi visszamaradottnak, mint a fehér tanulókat. Míg a fekete tanulók az egyesült államokbeli tanulói népességnek csak 16%-át adják, a szellemileg enyhén visszamaradottnak való programokban az összes tanuló 32%-át teszik ki.

Egy 1993-as *News and World Report* újságcikk nyilvánosságra hozta, hogy az afro-amerikaiak túlzott mértékben képviselik a speciális tanulási programokat 39 államban.

Egy évtizeddel később az Egyesült Államok Elnöki Bizottsága a Kiváló Minőségű Oktatásért felfedte, hogy a Speciális Oktatásban lévő gyerekek 40%-a egyszerűen azért van tanulási rendellenesnek minősítve, mert nem tanították meg őket olvasni.

Egy internetcikkben, a „Gettó a gettóban”, Gary Orfield ezt írta: „A fekete fiúk különleges oktatásban részesülő osztályokba való aránytalan elhelyezése létrehozott egy »gettót a gettóban«. Ezek közül a gyerekek közül soknak ez egyenes út a börtönbe. Ez felvet egy súlyos problémát, és egy még nagyobb problémába helyezi bele. Ez egyszerűen elfogadhatatlan.”⁵¹

Asa Hilliard, a Georgiai Állami Egyetem városi oktatás-professzora szerint: „Ha egy gyereket visszamaradottnak nevezünk, amikor nem az, vagy azt mondjuk,

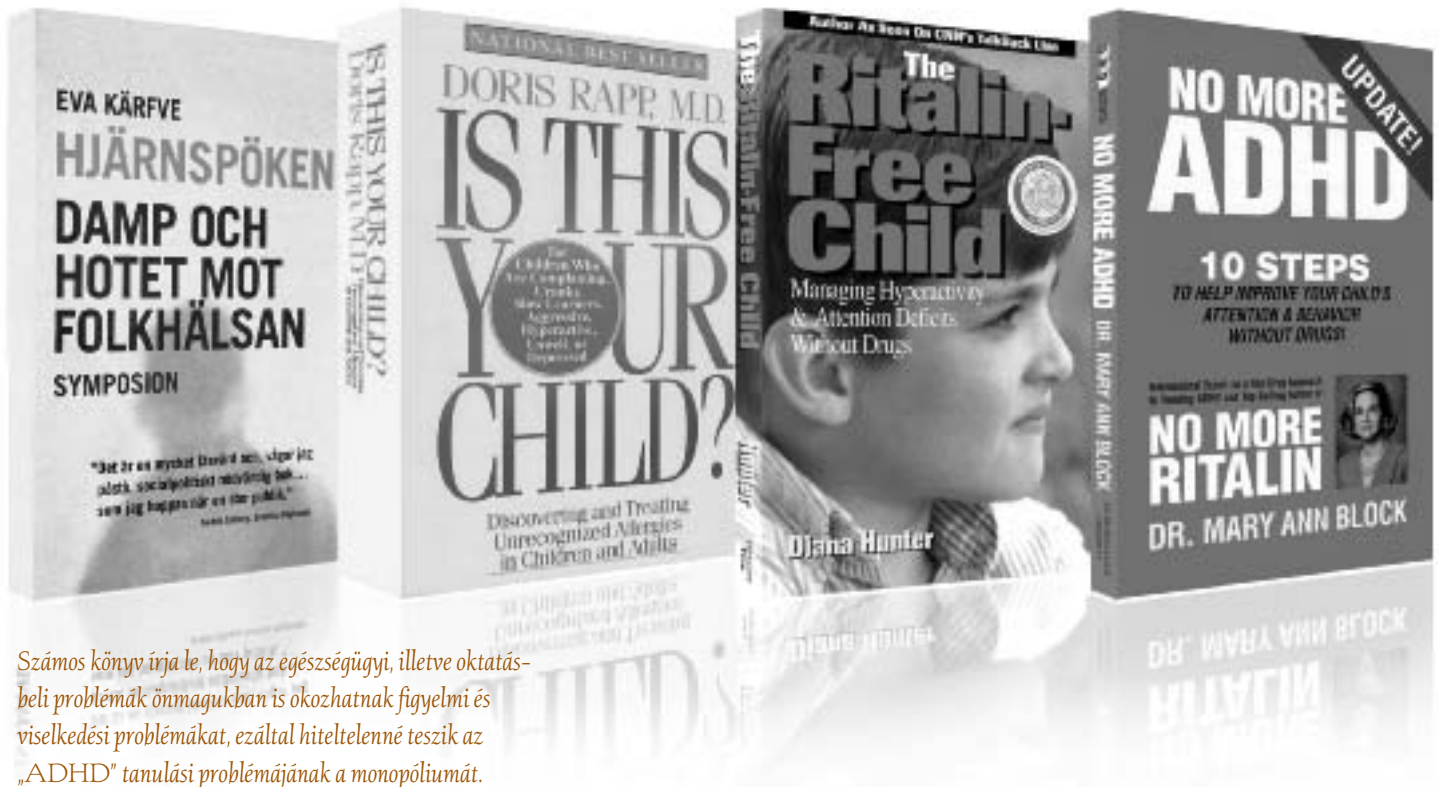
hogy tanulási fogyatékos, és valójában nem, és elkülönítjük speciális oktatás céljából, ami nem speciális, akkor az csak halmozza a problémákat.”⁵²

A kisebbségek számára a speciális oktatás egy burkolt pszichiátriai rasszizmus. Ez annak egy módja, hogy gyerekek millióit tegyék tudatbefolyásoló pszichiátriai drogok rabjaivá azzal, hogy „tanulási fogyatékoságokkal” címkézik fel őket, évente 28 milliárd dolláros költséggel

A fekete tanulókat háromszor nagyobb valószínűséggel minősítik szellemi visszamaradottnak, mint a fehér tanulókat. Míg a fekete tanulók az egyesült államokbeli tanulói népességnek csak 16%-át adják, a szellemileg enyhén visszamaradottnak való programokban az összes tanuló 32%-át teszik ki.

az adófizetők pénzéből.

A pszichiáterek és a pszichológusok az Amerikai Pszichiátriai Társaság *Mentális rendellenességek diagnosztikai és statisztikai kézikönyvét (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders [DSM-IV])* használják, és az európai *Betegségek nemzetközi osztályozása (International Classification of Diseases)* „Mentális rendellenességek” fejezetét használják „tudományos” indokként arra, hogy elkövezzék ezeket a visszaéléseket.

Számos könyv írja le, hogy az egészségügyi, illetve oktatás-beli problémák önmagukban is okozhatnak figyelmi és viselkedési problémákat, ezáltal hiteltelenné teszik az „ADHD” tanulási problémájának a monopóliumát.

A DSM, professor Herb Kutchins, a *Making Us Crazy* társszerzője szerint, egy „megbízhatatlan osztályozási rendszer”. „A rabszolgaság védelmezői, a faji elkülönítés követői folyamatosan próbálkoztak az elnyomás igazolásával azáltal, hogy új elmebetegségeket találtak ki, és magasabb arányú örültséget jelentettek az afro-amerikaiak vagy más kisebbségek köréből.”⁵³

A pszichiáterek szó szerint „szavaznak” azzal kapcsolatban, hogy egy tünetegyüttes „szellemi rendellenesség”-nek minősüljön-e, és bekerüljön-e a DSM-be.

A DSM használatával a pszichiáterek megtévesztően diagnosztizálhatják bármelyik gyermeket „figyelemhiányos hiperaktív zavarban” (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – ADHD) szenvedőként. A „tünetek” között olyanok szerepelnek, mint „nehézsége van a csendes játékkal”, „gyakran túl sokat beszél”, „gyakran elveszít dolgokat”, kudarcot vall az „iskolai feladatok, tevékenységek

„A rabszolgaság védelmezői, a faji elkülönítés követői folyamatosan próbálkoztak az elnyomás igazolásával azáltal, hogy új elmebetegségeket találtak ki, és magasabb arányú örültséget jelentettek az afro-amerikaiak vagy más kisebbségek köréből.”

– Herb Kutchins professor, a *Making Us Crazy (Megőrjítenek minket)* társszerzője

okozó, tudatbefolyásoló pszichiátriai szerekkel.

A pszichiáterek újabb hazugságokat találtak ki, mint az agyi kémiai egyensúlyzavart, hogy igazolják a gyerekek gyógyszererezését. Nem létezik olyasmi, hogy kémiai egyensúlyzavar. Dr. Mary Ann Block, a *Nem kell több ADHD* című könyv szerzője rámutat arra, hogy „a pszichiáter nem csinál vizsgálatokat. A pszichiáter meghallgatja a történetet, azután felír egy gyógyszert”.

Számos mellékhatása és kockázata van azoknak a szereknek, amelyeket az úgynevezett ADHD-ra felírnak.

Néhányat ezek közül felsorolunk itt:

■ A metilfenidát a leggyakoribb szer, erősebb, mint a

és egyéb kötelességek... lezárásában”, és „gyakran babrál a kezével vagy a lábával, vagy mozgolódik a széken”. Más szóval, a pszichiáterek a normális gyerekkori viselkedést határozzák meg és címkézik fel mentális betegségként. A kezelés mindig ugyanaz: bedrogozni a gyereket gyengeséget

kokain, és a hivatalos álláspont szerint hozzászokást és függőséget okozhat, a morfiomhoz és az ópiumhoz hasonlóan.⁵⁴

■ A metilfenidát mellékhatásai közé tartozik a vérnyomás és a pulzusszám megváltozása, a szívritmuszavar, súlyvesztés és toxikus (mérgező) pszichózis. Megnö az öngyilkosság veszélye, különösen leszokás idején.⁵⁵

■ Azok a gyerekek, akik amfetamin jellegű vagy más, receptre felírt pszichotróp szert szednek, nem teljesítenek jobban az iskolában. Ugyanannyiszor buknak meg vagy hagyják ott az iskolát, mint azok, akik nem szednek efféle szereket.

■ Úgy tűnik, hogy a kormányok lassan megértik, hogy itt csalásról van szó. 2003-ban és 2004-ben Nagy-Britannia kormánya felkérte az orvosokat, hogy ne írjanak fel Szelektív szerotonin újrafelvétel-gátló (SSRI) antidepresszánsokat 18 év alatti pácienseknek, mivel a szer esetleg öngyilkossági késztetést okoz.⁵⁶

■ 2004-ben az amerikai Élelmiszerügyi és Gyógyszerellenőrzési Hivatal (FDA) kiadott egy hasonló figyelmeztetést, azután az ausztrál, kanadai és európai hatóságok is követték a példát. Az FDA Közegészségügyi Szolgálat megállapította: „Jelentések szerint az SSRI típusú antidepresszánsok a következő mellékhatásokkal járnak: szorongás, nyugtalanság, pánikrohamok, álmatlanság, ingerlékenység, ellenségesség... akathízia (súlyos nyugtalanság)... és mániáság, mind a gyerekek, mind a serdülők és felnőttek esetében...”⁵⁷

■ Ugyanezen év szeptemberében az FDA egyik tanácsadó bizottsága javaslatot tett arra is, hogy az SSRI típusú antidepresszánsok üvegeire ún. „fekete doboz” címkét tegyenek annak jelzésére, hogy e szerek szedése öngyilkosság kockázatával jár.

■ A figyelmeztetés nem elegendő: olyan tinédzserek, akiknek pszichiátriai szereket írtak fel, gyakran váltak iskolai lövöldözések elkövetőivé. Ezek közül a Columbine

középsiskolában történt események a leghírhedtebbek. Most már elismerten a drogok mellékhatásai közé tartoznak az erőszakos viselkedés, a mánia és az emberölés is.

Fred Shaw, a NAACP Compton körzetének vezetője, aki korábban a Los Angeles-i sheriffhelyettes volt, most alternatív fiatalkorú börtönöket, úgynevezett csoport-otthonokat működtet, a következőket mondja: „Fekete tinédzserekkel foglalkozom, akiket alsóbbrendűnek minősítettek, akiknek színvonalatlan oktatást nyújtottak, akiknek azt mondták, hogy valami baj van az agyukkal, és ezért erős tudatbefolyásoló szereket adtak nekik »gyógyításképpen«. Nincs semmi reményük, és semmiféle jövőt nem látnak maguk előtt. És ez a bűnözés és az öngyilkosság receptje.”

Mrs. Sheila Aus így mondja el tapasztalatait: „Az iskolában azt a véleményt fogalmzták meg, hogy a lányomat vagy kezdjem el gyógyszerezni, vagy engedjem egy speciális osztályba. Végül is beadtam a derekam, és hagytam, hogy az iskola pszichiátere gyógyszereket adjon a gyerekek... Elkezdtek hallucinációi lenni, fizikailag agresszív lett, gonosz és kontrollálhatatlan. Jeleztem az iskolában, hogy szeretném, ha abbahagynák vele a gyógyszeresét. Erre kihívták a Gyermekvédő Szolgálatot, mondván, hogy hanyagul kezelem a lányom orvosi kezelését, és nem akarom beadni neki a gyógyszereket. Valamit tenni kellene ennek az örületnek a megállítására. A pszichiáterek gazdagodnak, a lányom meg, és rengeteg más gyerek pedig esetleg egész életében viselni fogja a károsító hatásokat.”⁵⁸

Shaw hozzáteszi: „A megoldás nem az, hogy tovább címkézzük a gyerekeket, és hogy pszichológiai vagy pszichiátriai kezeléseket adunk nekik, hanem hogy hatékony tanulási programokkal megtanítjuk őket írni-olvasni, és felvértezzük őket a tudással és azzal a képességgel, hogy felelősséggel legyenek képesek élni az életüket.”

**„A pszichiáter nem végez vizsgálatokat.
A pszichiáter meghallgatja a történetet,
és azután felír egy drogot.”**

– Dr. Mary Ann Block, a Nem kell több ADHD szerzője.

HALÁLOS KOCKÁZAT

Pszichológiai programok az iskolákban

Sok éven keresztül az iskolákban romboló pszichológiai tanterveket vezettek be. A „dühkezelésről” azt állítják, hogy az egyének megtanítja azt, hogy képes legyen kontrollálni agresszivitását és haragját; a „konfliktuskezelésről” azt mondják, hogy segít az egyének erőszakmentes megoldásokat találni a konfliktusokra. Ehhez képest az egyik ilyen dühkezelési órán az egyik gyerek annyira összevert egy másik fiút, hogy az még hat nap múlva is kórházban volt.⁵⁹

Egy másik pszichológiai kísérletben, a „haláloktatáson”, amelyet a 70-es évek óta tartanak több országban is, a gyerekeknek az öngyilkosságot kell részletesen megbeszélniük, végrendeletet kell írniuk, valamint a saját sírfeliratukat kell megfogalmazniuk.

■ Az egyik amerikai „haláloktatási” órán elvitték az iskolásokat egy elhagyott folyópartra, ahol egy kitalált bűnügyi jelenetet néztek végig, amelyben szerepelt egy „megcsön-

kított holttetszerű baba egy autó csomagtartójában, egy levágott kar egy bevásárlószatyorban és egy véres fűrész.”⁶⁰

■ Kyotóban, Japánban, egy bizarr kísérlet során, amelylyel a gyerekeknek az erőszak természetét akarták tanítani, egy tanár, napszemüvegben és szokatlan sapkában, hogy ne ismerjék fel, egy nyolcvancentis vasrúddal berontott egy osztályba, 11 évesek közé, akik felborogatták az asztalokat és székeket, miközben próbáltak elmenekülni előle.⁶¹

■ Joey, egy 8 éves fekete fiú, az iskolában egy „problémamegoldó” órán vett részt az iskolában. Egy olyan filmet mutattak neki, amelyben egy kislány megpróbálja megölni magát egy kötéllel a nyakán. A filmbeli fiú arról beszél, hogy őt nem szeretik az iskolában, folyton ugratják, és aggódik amiatt, hogy milyen lesz felnőttnek lenni. Joey

anyja nem tudott erről a programról, mert a tananyagban úgy volt feltüntetve, hogy „társadalmi ismeretek”. Két nappal később, miután a fia megnézte azt a videót, az anyja úgy talált rá, hogy felakasztotta magát az emeletes ágyra.

■ A Columbine középiskola két lövöldöző diákja, Eric Harris és Dylan Klebold a legszörnyűbb példái annak, hogy milyen kudarcot jelentenek a „dühkezelési” és a „haláloktatási” órák. Harris egy olyan antidepresszánt szedett, ami erőszakos kitöréseket okozhat. Mind Kleboldot, mind Harrist a bíróság arra kötelezte, hogy vegyenek részt egy pszichológiai tanácsadáson, amiben volt

„dühkezelés” is. Az iskolában szervezett „haláloktatáson” is részt vettek.

A „haláloktatási” órákon a diákoknak el kellett képzelniük a saját halálukat. Harris ezt követően azt álmodta, hogy ő és Klebold egy bevásárlóközpontban lövöldöznek. Miután leírta ezt az álmát, és odaadta a tanárnak, Harris és Klebold eljátszották az álmot a va-

„Küldjük ki a mentális egészségügyi ipart az ország otthonaiból és iskoláiból.”

– Beverly Eakman,
oktatási szakíró

lóságban is, amelynek során megölték 12 diákot, egy tanárt, és utána magukkal is végeztek.⁶²

2003-ban pszichiáterek és pszichológusok tanácsára az amerikai Új Szabadság Mentális Egészségügyi Bizottság a következő ajánlást fogalmazta meg: „...a mentálhigiénés problémák korai felismerése gyermekeknél és felnőtteknél is lehetséges – rutinszerű és átfogó tesztelési és szűrési módszerekkel.”⁶³

Ma a diákokat olyan kérdőívvel szűrik vagyis „méri fel”, amelyek az ő és a szüleik viselkedéséről faggatják őket. Olyan kérdésekkel, mint „az elmúlt 12 hónapban hányszor ütöttél meg vagy vertél meg valakit”, vagy „loptál-e valaha valamit egy áruházból”. Egyéb kérdések arra irányulnak, hogy hányszor használtak kokaint, hányszor volt

szexuális kapcsolatuk, illetve milyen gyakran érzik „szomorúnak vagy depressziósnak magukat”, valamint hogy a szülei milyen gyakran mondják nekik azt, hogy szeretik őket.⁶⁴

A pszichiáterek azon igyekeznek, hogy kötelező „depressziósúrést” vezessenek be az iskolákban. Az egyik ilyen „tinieszt” program az USA-ban olyan kérdéseket tesz fel a középiskolásoknak, hogy: „Előfordult-e veled, hogy semmi nem esett jól vagy semmi nem érdekelt?”, „Előfordult-e, hogy úgy érezted, hogy semmit nem tudsz jól csinálni, vagy hogy nem vagy olyan szép és okos, mint mások?”⁶⁵

Ha legendó „megfelelő” választ adott valaki, akkor a következő kérdőív, amit kap, az a „Diagnosztikai interjú-program gyerekek számára” (DISC), amelyről azt állítják, hogy 18 pszichiátriai rendellenességet ki tud szűrni.⁶⁶ Ezután a gyereket elküldik egy pszichológushoz vagy pszichiáterhez, és rendszerint végül is gyógyszerezni kezdik.

Dr. Joseph Glenmullen, a Harvard Orvosképző munkatársa

azt mondta a kérdőívről, hogy olyan tüneteket használ a depresszió „diagnosztizálására”, amelyek „talán tudományosan tűnnek”, de amikor „az ember megvizsgálja a kérdéseket, az alkalmazott sávhatárokat, akkor kiderül, hogy kimondottan szubjektív mérési módszerekkel állunk szemben...”⁶⁷

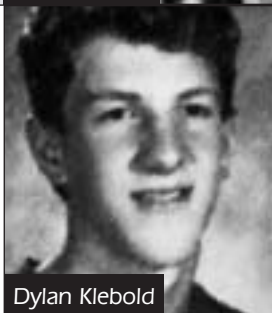
A neveléstudományi szerző, Beverly Eakman a következőképpen figyelmeztet: „A kifejezés, hogy »szűrés«, újfajta jelentést vesz fel, mivel a gyerekeket, és róluk kiterjesztve a családjukat is, manapság feltételezett pszichológiai rendellenességek meglétével vizsgálják... mindez azt eredményezi, hogy ezek az elemzések belekerülnek a sokféleképpen átjárható elektronikus [adat-] tároló rendszerekbe...”⁶⁸ És mi a tanácsa erre a helyzetre? „Küldjük ki a mentális egészségügyi ipart az ország otthonaiból és iskoláiból.”⁶⁹

LÉTREHOZOTT GYILKOSOK:

A Columbine Középsiskola két diákja, Eric Harris és Dylan Klebold megölt egy tanárt, 12 iskolatársukat és önmagukat egy gyilkos lövöldözésben, ami 1999-ben történt, az után, hogy a fiúk részt vettek egy bíróság által elrendelt pszichológiai tanácsadásban és „dühkezelésen”. Továbbá az iskolában részt vettek „halálok-tatási” órákon, ahol azt kérték tőlük, hogy képzeljék el a saját halálukat. A gyilkosságok idején Harris egy antidepresszánt is szedett, amelyről ismeretes, hogy agresszív viselkedést okoz.

Eric Harris

Dylan Klebold

FONTOS TÉNYEK:

I Minden pszichiátriai és pszichológiai rasszista befolyást – a bíróságainkon, a rendőrségeinken, a börtönökben, az iskolákban és az egyetemeken – egész egyszerűen el kell törölni, és soha többé nem használni arra, hogy gyengítsük és lealacsonyítsuk vele az egyes embereket.

2 Egy megfelelő, nem-pszichiátriai orvosi kezelésnek kell történnie minden esetben, hogy kiderítsük, nem valamilyen diagnosztizálatlan fiziológiai probléma okozza-e egy személy nem megfelelő viselkedését.

3 A pszichiátriai szakmának érdekelt-séget jelent biztosítani azt, hogy a rasszista elképzelések továbbra is befolyást gyakoroljanak korunk társadalmára. A szabadság biztosításának egyetlen módja az, ha felismerjük ennek a következményeit, és korlátozzuk a társadalmat megmérgező elképzelések forrásainak befolyását – akik az egyéni pszichológusok és pszichiáterek.

NEGYEDIK FEJEZET

Egy jobb jövő létrehozása

Nelson R. Mandela, dél-afrikai elnök önéletrajzában, a *Long Walk to Freedom*ban (*Hosszú út a szabadsághoz*) kijelenti: „Egy túl sokáig tartó, óriási méretű emberi katasztrófa tapasztalatából egy olyan társadalomnak kell születnie, amelyre az egész emberiség büszke lesz. Soha, soha, de soha többé ez a gyönyörű föld ne tapasztalja meg azt, hogy az egyik ember elnyomja a másikat... A nap soha ne nyugodjon le az ilyen ragyogó emberi eredmények felett...”

E társadalom megvalósításához az apartheid és a hasonló „rendkívüli méretű emberi katasztrófák” pszichológiai és pszichiátriai forrásait pontosan meg kell határozni.

Isaac Hayes azt mondja: „A gyerekek a kultúra jövőjét jelentik, legyenek akár feketék, spanyolajkúak, amerikai őslakosok vagy bármely fajhoz tartozók. Szükségük van-e a belvárosi fiataloknak, akik szegénység, alacsony színvonalú belvárosi oktatás, munkanélküliség és csonka családok miatt szenvednek, címkékre és drogokra, amelyek erőszakossá teszik őket? Ez a csata a mentális rabszolgaságról szól.”

2003-ban, válaszul erre a mentális rabszolgaságra – a pszichiátriai címkékre és drogokra –, a National Association for the Advancement of Colored People

(NAACP, Nemzeti Szövetség a Színesbőrű Emberek Fejlesztéséért) egyhangú többséggel elfogadtattott egy szövetségi törvényeket támogató megoldást, ami megvédi a gyerekeket attól, hogy pszichiátriai drogok szedésére kényszerítsék őket az iskolákban. Szakszerű, nem pszichiátriai orvosi vizsgálatot kell használni annak megállapítására, hogy egy diagnosztizálatlan testi probléma okozza-e a személy vagy a gyerek nem kívánt viselkedését.

„Egy túl sokáig tartó, óriási méretű emberi katasztrófa tapasztalatából egy olyan társadalomnak kell születnie, amelyre az egész emberiség büszke lesz. Soha, soha, de soha többé ez a gyönyörű föld ne tapasztalja meg azt, hogy az egyik ember elnyomja a másikat... A nap soha ne nyugodjon le az ilyen ragyogó emberi eredmények felett.”

– Nelson R. Mandela, dél-afrikai elnök
önéletrajzában, a *Long walk to freedom*-ban
(*Hosszú út a szabadsághoz*, 1994)

A számos tényező, amelyek megfelelnek az „ADHD” kritériumainak, de amelyeket pontosan diagnosztizálni lehet allergiás reakcióként vagy vitamin-/táplálékélelétlenségként, a következőket foglalja magába:

■ A környezetnek köszönhető magas ólomszint, amely kiteheti a gyereket mind az iskolai kudarc, mind a deviáns viselkedés kockázatának. A szervezet magas higanyszintje szintén okozhat zaklatottságot.

■ Rovarirtó szerek, amelyek idegességet, gyenge koncentrációt, ingerlékenységet, memóriagondokat és depressziót okozhatnak.

■ A túl sok cukor „túl aktív” vagy „hiperaktív” teheti az embert. Napjaink gyorséttermi ételei, amelyek gyakran híján vannak a tápértéknek, drasztikusan befolyásolhatják a személy viselkedését.

■ A szegénység szintén módosító tényező lehet,

mivel a rossz étel és a kevés tápanyag szorongást és más viselkedésbeli vagy mentális problémát alakíthat ki.

Segítség a gyermekek elárulása helyett

Michael nyolcéves volt, amikor „ADHD”-sként diagnosztizálták az iskolában, és pszichiátriai drogokat írtak fel neki. Édesanyjának nem tetszett az ötlet, de a pszichológusok és pszichiáterek azt mondták neki, hogy ha csak Michael nem vesz részt „gyógyszeres kezelésükben”, nem maradhat az osztályban. Miután bevette a felírt drogokat, problémássá vált, veszekedett a szüleiivel, és elszökött otthonról. Édesanyja, Patricia felismerte, hogy ez a viselkedése a drogok szedésével kezdődött. Egy orvost keresett, aki nem ír fel pszichiátriai drogokat. Felfedezte, hogy Michael számos allergiában szenved, melynek tünetei megegyeznek azokkal, amelyeket a pszichiáterek az ADHD-nál sorolnak fel. Az orvos lassan leszoktatta a fiút a drogokról, és ügyelt arra, hogy ne egyen olyan ételt, amelyre rosszul reagál. Magánórákat is kapott, hogy pótolja, ami kimaradt a tanulmányaiból azon időszak alatt, amikor a beszedett drogok hatása alatt állt. Újra a „rég önmaga” lett. Ma Michael egy szókimondó tinédzser, aki gyorsabban szét tud szedni és össze tud rakni egy számítógépet, mint az apja, és filmrendező akar lenni.

A pszichiátria mesterségének pénzügyi érdeke, hogy a rasszista elképzelések továbbra is megfertőzzék a jövőbeli vezetőinket.

Mr. Fred Shaw meséli ezt a történetet: „Egy fekete fiataalt hoztak az otthonba, akit ADD-sként diagnosztizáltak. A kezelő pszichológus azt mondta, hogy mi nem fogjuk felvenni. Mivel azt gyanították, hogy ADD-s, feltettem a fiúnak pár egyszerű kérdést: »Milyen hosszú ideig beszéltél legtovább egy lánynyal telefonon?« »Három-négy órán keresztül« – válaszolta. »Emlékszel, mit mondt?« Mindenre emlékezett. »Meddig tudsz Nintendo [video] játékkal játszani?« Azt mondta, nyolc órán keresztül játszott megszakítás nélkül. »Mi a helyzet a könyvekkel? Tudsz olvasni?« Azt mondta, elolvassa a könyveket az elejétől a végéig – azokat, amelyeket szeret olvasni. Teljes kosárlabdameccseket is végigjátszott. Tehát úgy tűnt nekem, hogy bármire képes odafigyelni, ami érdeklé.⁷⁰

A gyerekeink gyógyszerzése csak az egyike azoknak a támadásoknak, amelyeket a pszichiátria a kisebbségek vagy más faji csoportok ellen intéz, és a gyerekeink megvédése nagy éberséget és minden szülő részéről jelentős odafigyelést igényel. Viszont a pszichiátria mesterségének pénzügyi érdeke, hogy a rasszista elképzelések továbbra is hatással legyenek a társadalmunkra.

Az egyetlen módja, hogy ezek következményeitől szabadabbá váljunk, hogy ha felismerjük és korlátozzuk a társadalmat megmérgező elképzelések forrásainak gyökerét – akik az egyéni pszichológusok és pszichiáterek.

AJÁNLÁSOK

Ajánlások

- I** Ha ön szülő vagy nagyszülő, nem számít, milyen fajhoz tartozik, beszéljen gyermeke tanárával, és győződjön meg róla, hogy a gyerek teljesen érti a tananyagait, az olvasás oktatásakor megtanították neki a hangokat, és képes használni egy egyszerű szótárt az osztályban, hogy teljesen meghatározza és megértse a szavakat. Az oktatási problémák kezelésében ragaszkodjon magántanárhoz – ne drogokhoz!
- 2** Ha a gyermek viselkedésbeli vagy más problémákat mutat, keresnie kell egy gondos és hozzáértő, nem pszichiáter orvost, aki képes lefolytatni egy alapos fizikai kivizsgálást annak megállapítására, hogy egy kezeletlen testi állapot-e a probléma oka.
- 3** Amíg a CCHR nem ad jogi tanácsot, egy hozzáértő jogász segítségével megakadályozhatja a pszichológusokat és pszichiátereket abban, hogy elvegyék szülői jogait, és gyermekét erőteljes pszichiátriai drogok szedésére kényszerítsék. A CCHR segíthet Önnek ebben.
- 4** Ha tudomása van róla, hogy pszichiáterek vagy pszichológusok ártanak egy barát-nak, családtagnak vagy szomszédnak, tegyen panaszt a rendőrségen minden vétkes pszichiáter ellen, és a kórházuk, szervezetük és oktatási intézményük ellen. A CCHR segíthet önnek.
- 5** Ha önnek van problémája, beszéljen valakivel, akiben megbízik – egy szülő, testvér, tanár, lelkész vagy barát. Kapjon valódi segítséget, ne pszichológiai és pszichiátriai megtévesztést.
- 6** Végül a pszichiátriát és a pszichológiát el kell törölni minden oktatási intézményből, börtönből, bírósági és más társadalmi rendszerekből, és az erőszakos, valamint működésképtelen módszereiket soha többé nem szabad anyagilag támogatni az Államokban.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (CCHR) nevű szervezetet 1969-ben alapította a Szciantológia Egyház, hogy vizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket és megtisztítsa a mentális egészségügy területét. Ma több mint 130 szervezettel dolgozik 31 országban. Tanácsadói testületében, amely az úgynevezett Megbízottakból áll, orvosok, jogászok, pedagógusok, művészek, üzletemberek, polgári és emberi jogi képviselők foglalnak helyet.

Noha a CCHR nem nyújt orvosi vagy jogi tanácsot, szorosan együttműködik és támogatja az orvosokat és az orvosi gyakorlatot. A CCHR gyakran összpontosít a pszichiátria szubjektív „diagnózisainak” tisztességtelen használatára, amelyekből hiányzik minden tudományos vagy orvosi érték, de amelyeket arra használnak, hogy milliárdokban mérhető pénzügyi haszonra tegyenek szert, főként az adófizetőktől és a biztosítótól. E hamis diagnózisokra alapozva a pszichiáterek igazolva látják és előírják a gyakran életveszélyes kezeléseket, beleértve a tudatmódosító szereket, amelyik elfedik a személy alapvető nehézségeit és megakadályozzák gyógyulását.

A CCHR munkája összhangban áll az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával, különösen az alábbi tételekkel, amelyeket a pszichiáterek jóformán naponta megsértenek:

3. cikkely: Mindenkinek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyes biztonsághoz.

5. cikkely: Senkit nem lehet kintenni kínzásnak vagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító kezelésnek vagy büntetésnek.

7. cikkely: A törvény előtt mindenki egyenlő, és megkülönböztetés nélkül mindenkinek joga van a törvény egyenlő védelméhez.

A pszichiátria hamis diagnózisain, megbélyegző címkéin, önkényes kényszerbeszállítási törvényein, kegyetlen, személyiséget kitorló „kezelésein” keresztül emberek ezrei szenvednek kárt és tagadják meg tőlük legalapvetőbb emberi jogait.

A CCHR több száz reformot indított el és vezényelt le úgy, hogy tanúskodott törvényhozói meghallgatásokon, nyilvános meghallgatásokat tartott a pszichiátriai visszaélésekről, együttműködve a médiával, a törvényvégrehajtókkal és köztisztviselőkkel szerte a világon.

A CCHR CÉLJA

AZ ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket.

Vállvetve dolgozik együtt olyan hasonló gondolkodású csoportokkal és egyénekkel, akiket a közös cél, a mentális egészségügy területének megtisztítása vezérel. Mindaddig folytatjuk e tevékenységet, amíg a pszichiátria jogsértő és kényszerítő gyakorlatai meg nem szűnnek, és az emberi jogok és a méltóság vissza nem adatnak minden embernek.

Dr. Ben Ngubane

Dél-Afrika művészetért, kultúráért, tudományért és technológiáért felelős minisztere:

„Gratulálok a CCHR-nak az embertelenség felfedezéséhez, amelynek az elmebetegnek ki van téve, és fáradhatatlan erőfeszítéseikhez, hogy ezt a világ tudtára adják. Országként és kormányként olyan szervezetekkel fogunk együtt dolgozni, mint a CCHR, és arra fogunk törekedni, hogy megvédjük az összes állampolgárt az ilyen jellegű terrortól és elnyomástól, amelyet a dél-afrikai állampolgárok nagy része megélt az apartheid alatt.”

The Hon. LeAnna Washington
Pennsylvania szövetség:

„Míg a CCHR azért dolgozik, hogy megőrizze az egyének jogait, ahogyan azokat az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata meghatározza, és hogy megvédje az egyéneket a »kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító bánásmódtól«... Pennsylvania

Képviselőháza gratulál (a Nemzetközi CCHR-nek), nemes emberbaráti törekvéseikre sokáig emlékezni fogunk, és nagyra értékeljük őket.”

Isaac Hayes

Grammy-díjas zeneszerző, zenész és színész, az írástudóság nemzetközi szintű szószólója:

„Az afro-amerikaiak és a világ különböző részein található fekete csoportok jó ideje a pszichiátria faji kisebbségi elméleteinek célpontjai, amelyek sokuk színvonalatlan oktatásához vezetett. A CCHR fontos csoport, mert ha hagyjuk, hogy a pszichiáterek ezt a hazugságot terjesszék, hogy ezek az emberek valamiféle mentális betegség áldozatai, amikor valójában magának a pszichiátriának a rasszista ideológiáinak és tesztjeinek elnyomása nehezedik rájuk, az a mi hibánk is. A CCHR elkötelezett abban, hogy javítsa a mentális egészségügyben fennálló állapotokat, és határozottan igyekeznek tenni valamit ezzel a dologgal kapcsolatban.”

További információ::

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

vagy vegye fel a kapcsolatot az Önhöz legközelebbi CCHR irodával.

NEMZETKÖZI CCHR

Megbízottak és Tanácsadó Testület

A CCHR megbízottjai hivatalos minőségben dolgoznak azon, hogy segítsék a CCHR munkáját a mentális egészségügy megreformálásában, valamint a mentális betegek jogainak biztosítását illetően.

Nemzetközi elnök

Jan Eastgate
Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért
Los Angeles

Országos elnök

Bruce Wiseman
Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért Egyesült Államok

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért, Tanácsadó Testületi tag

Isadore M. Chait

Alapító megbízott

Dr. Thomas Szasz, a
New York-i Állami Egyetem
Egészségtudományi Központjának
nyugalmazott professzora

Művészet és szórakoztatás

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politika és jog

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Tudomány, orvoslás és egészségügy

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(egyben a CCHR Olaszország elnöke)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Oktatás

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Vallás

Rev. Doctor Jim Nicholls

Üzleti élet

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Országos CCHR irodák

CCHR Ausztrália

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Ausztria

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Kanada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Cseh Köztársaság

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Phone/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Dánia

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission —MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finnország

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Franciaország

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Németország

Citizens Commission on Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Görögország

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hollandia

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Magyarország

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
1461 Budapest, Pf. 182
Telefon: 36-1-342-6355
Fax: 36-1-344-4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Izrael

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Olaszország

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japán

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchr lau@dplanet.ch

CCHR Mexikó

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexikó

Citizens Commission on Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepál

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalchr@yahoo.com

CCHR Új-Zéland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

CCHR Norvégia

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oroszország

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR Dél-Afrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spanyolország

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Svédország

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Tajvan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Egyesült Királyság

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

CCHR Zürich, Svájc

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

HIVATKOZÁSOK

Hivatkozások

1. "Report on Race and Disability: Racial Bias in Arizona Special Education," The Goldwater Institute, Mar. 2003.
2. "Black Men 'Failed' by Mental Health System," *BBC News*, 13 Oct. 1999.
3. Mike George, "Bad Medicine," *Guardian Unlimited*, 9 Aug. 2000.
4. "Apartheid and Health," Part II, World Health Organization (Geneva), 1983, p. 230.
5. SP Sashidharan, Professor of Community Psychiatry & Errol Francis, Director, Frantz Fanon Centre for Mental Health, "Racism in Psychiatry Necessitates Reappraisal in General Procedures and Eurocentric Theories," *British Medical Journal*, 24 July 1999
6. Dr. Karen Wren and Professor Paul Boyle, University of St. Andrews, "Migration and Work-Related Health in Europe—A Literature Review," Report No 1:2001, National Institute for Working Life, 2001, pp. 21 & 24.
7. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), p. 47; Lenny Lapon, *Mass Murderers in White Coats* (Psychiatric Genocide Research Institute, Springfield, Massachusetts, 1986), pp. 75–76.
8. *Op. cit.*, Robert Whitaker, pp. 44–45.
9. Charles Darwin, quoted in Bernhard Schreiber, (Section 5 Books, 1983, San Francisco, California), pp.11-12.
10. *Op. cit.*, Whitaker, p. 47; Lapon, *Mass Murderers in White Coats*, pp.75–76.
11. Thomas Szasz, M.D., *The Manufacture of Madness*, (Harper & Row, New York, 1970), p. 110.
12. *Op. cit.*, Robert Whitaker, p. 171.
13. *Ibid.*
14. Samuel A. Cartwright, "Report on the Diseases and Physical Peculiarities of the Negro Race," *New Orleans Medical & Surgical Journal*, 1851.
15. *Ibid.*
16. Thomas Szasz, *Insanity, The Idea and Its Consequences* (John Wiley and Sons, Inc., New York, 1990), p. 306, 307.
17. Robert N. Proctor, *Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis* (Harvard University Press, 1988), p. 15.
18. *Ibid.* p. 28
19. H.B. Fantham, "Some Factors in Eugenics," *The South African Journal of Science*, Vol. XXI, Nov. 1924, p. 409.
20. A.L. Cureau, "Savage Man in Africa; A Study of Primitive Races in the French Congo," translated by E. Andrews (Fisher Unwin, London, 1915) pp. 70–83.
21. Paul Popenoe, M.D., "Intelligence and Race—A Review of the Results of Army Intelligence Tests—II. The Negro," *Journal of Heredity*, Vol. XIII, No. 7, July 1922, pp. 295–98.
22. J.T. Dunston, "Retarded and Defective Children: Native Mentality, Mental Testing", Presidential Address, 12 July 1923, p. 154.
23. Peter Read, *The Stolen Generations of Aboriginal Children in NSW, 1883–1869*.
24. Nigel Parbury, *Survival—A History of Aboriginal Life in NSW*, Ministry of Aboriginal Affairs, 1986.
25. "Bringing Them Home: A Guide to the Findings and Recommendations of the National Inquiry into the Separation of Aboriginal and Torres Strait Islander Children from Their Families," Australian Human Rights and Equal Opportunity Commission, 2002, p. 7.
26. Kristen Kreisher, "Coming Home: The Lingering Effects of the Indian Adoption Project," *Children's Voice Article*, Mar. 2002, Child Welfare League of America website, Internet address: <http://www.cwla.org>, accessed: 23 June 2004.
27. Allan Chase, *The Legacy of Malthus* (Chicago: University of Illinois Press, 1980), pp. 233–235.
28. Elasa Drogin, *Margaret Sanger: Founder of Modern Society*, no date.
29. Richard Herrnstein and Charles Murray, *The Bell Curve: Intelligence and Class Structure in American Life* (Free Press, New York, 1994).
30. Geoffrey Cowley, "A Confederacy of Dunces" (a review of Herrnstein's article in the *Atlantic Monthly*, Newsweek, 22 May 1989, p. 80.
31. Prof. Max Von Gruber, *Docent Dr. Ernst Rüdin*, Fortpflanzung, Verbubng Rassenhygiene, Munich 1911, p. 163.
32. Robert N. Proctor, *Racial Hygiene, Medicine Under the Nazis* (Harvard University Press, 1988), p. 178
33. *Ibid.*, p. 52.
34. Translated by George R. Fraser in Müller-Hill, *Murderous Science*, p. 12.
35. *Op. cit.* Robert N. Proctor, p. 96.
36. Dr. Thomas Röder, Volker Kubillus, Toby Burwell, *Psychiatrists: The Men Behind Hitler* (Freedom Publishers, CA, 1995), p.94, translated document of Dr. Ernst Rüdin.
37. "The Genetics of Schizophrenia," NARSAD Research Newsletter (Winter, 1990), pp. 3–6.
38. Richard A. Lerner, *Final Solutions: Biology, Prejudice and Genocide* (The Pennsylvania State University Press, University Park, Pennsylvania, 1992).
39. Ken Devey and Mark Mason, "Guidance for Submission: Social Control and Guidance in Schools for Black Pupils in S.A.," *British Journal of Guidance and Counseling*, Vol. 12, No. 1, 1984, pp. 15–24.
40. Shaun R. Whittaker, *Knowledge and Power*, 1991, Section: "A Critical Perspective on Psychology in Azania/South Africa."
41. "Apartheid and Health," *World Health Organization Report*, 1983, p. 230.
42. "Report on Human Rights Violations and Alleged Malpractices in Psychiatric Institutions, National Department of Health," South Africa, Feb. 1996; "Report Paints a Grim Picture of Abuse in SA's Psychiatric Institutions," *Business Day*, 21 Feb. 1996.
43. "Studies Claimed Blacks Were Inferior," *Cape Times* (South Africa) 19 June 1997; Bobby Jordan, "'Apartheid's Racist IQ Tests' to be Scrapped," *Sunday Times* (South Africa), 24 May 1998.
44. Lawrence Anthony, "Psychiatry and Apartheid," Presentation to the XI Congress on Psychiatry, Hamburg, Germany, 11 Aug. 1999, citing John Dommis, "The State of Psychiatry in South Africa Today," *Social Science and Medicine*, Vol. 24, No. 9 (Pergamon Journals Ltd., 1987), p. 750.
45. "Report of the NSW Royal Commission Into Deep Sleep Treatment," New South Wales, Government Printing Service, Dec. 1990.
46. Alan W. Schefflin and Edward M. Opton Jr., *The Mind Manipulators* (New York & London: Paddington Press Ltd., 1978), pp. 314–315.
47. Gerald Horne, "Race Backwards: Genes, Violence, Race, and Genocide," *Covert Action*, Winter 1992–93, p. 29.
48. Frederick Goodwin address to meeting of the National Mental Health Advisory Council Feb. 11, 1992.
49. *Op. cit.*, The Goldwater Institute.
50. *Ibid.*
51. Joel McNally, "A Ghetto within a Ghetto," *Rethinking Schools*, Vol. 17, No. 3, Spring 2003, Internet address: http://www.rethinkingschools.org/archive/17_03/17_03.shtml.
52. *Ibid.*
53. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), p. 200.
54. Brian Vastig, "Pay Attention: Ritalin Acts Much Like Cocaine," *Journal of the American Medical Association*, 22–29 Aug. 2001, Vol. 286, No. 8, p. 905; "Drug Scheduling," *Drug Enforcement Administration* Online, Internet address: <http://www.dea.gov>, accessed: 31 July 2003.
55. *Physicians' Desk Reference*, 1998, (Medical Economics Company, New Jersey, 1998), pp. 1896–1897; *Diagnostic & Statistical Manual of Mental Disorders III* (American Psychiatric Association, Washington, D.C., 1980), p. 150.
56. "Drugs For Depressed Children Banned," *The Guardian*, 10 Dec. 2003.
57. "Worsening Depression and Suicidality in Patients Being Treated with Antidepressant Medications," US Food and Drug Administration Public Health Advisory, 22 Mar. 2004.
58. Sheila Aus, Letter to CCHR Int, 2004.
59. Tamer Lewin, "Class Time and Not Jail Times for Anger, But Does It Work?" *The New York Times*, 1 July 2001.
60. "The Reincarnation of Death Education," *Education Reporter*, # 194, Mar. 2002.
61. "Seventeen and Deadly, Japan, Violence and School Children," Keys to Safer Schools.com, Vol. 33, 1999.
62. Richard Restak, "The 'Inner Child, the 'True Self' and the Wacky Map of Eupyschia," *The Washington Times*, 18 Aug. 2002.
63. The President's New Freedom Commission on Mental Health, report, "Achieving the Promise: Transforming Mental Health Care in America," 22 July 2003, p. 11.
64. "Profiles of Student Life," *Education Reporter*, Number 168, Jan. 2000.
65. The Columbia TeenScreenSM State-One Health Survey 09/11/01.
66. DISC Predictive Scales, www.pathnow.org.
67. Joseph Glenmullen, M.D., *Prozac Backlash* (Simon & Schuster, NY, 2000), p. 206.
68. *Op. cit.* B. Eakman, p. vii.
69. B. Eakman, "Stop Legitimizing Disorders; Cut Mental Health Industry Out of Schools," *The Washington Times*, 10 May 2002.
70. Evidence by Fred Shaw Jr., to CCHR Commission Hearing into Psychiatric Labeling and Drugging of Children, Los Angeles, Nov. 1997.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

A NAGYKÖZÖNSÉG TUDATOSSÁGÁNAK EMELÉSE

Atájékoztató létfontosságú része bármely kezdeményezésnek, amely a társadalmi hanyatlás visszafordítását célozza. A CCHR nagyon komolyan veszi e felelősséget. A CCHR internetes oldala, könyvei, hírlevelei és más kiadványai széleskörű terjesztésének köszönhetően egyre több páciens, család, szakember, törvényalkotó és számtalan más ember kap információkat a pszichiátriával

AKÖNYÖRTELENVALÓSÁG – Ártalmas pszichiátriai „kezelések”
Jelentés és ajánlások a romboló hatású elektrosokk és pszichiátriai agysebészet gyakorlatáról

MŰVÉSZEK TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria aláássa a kreativitást
Jelentés és ajánlások a pszichiátria művészekre és a társadalomra gyakorolt káros hatásáról

PSZICHIÁTRIA – Drogokhoz köti az Ön világát
Jelentés és ajánlások napjaink pszichiátria által létrehozott drogválságával kapcsolatban

A KÖZÖSSÉG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria kényszerítő „gondoskodása”
Jelentés és ajánlások a közösségi mentális egészségügy és más kényszerítő pszichiátriai programok kudarcáról

A VALÓDIVÁLSÁG – Napjaink mentális egészségügyében
Jelentés és ajánlások a tudományosság és az eredmények hiányáról a mentális egészségügy területén
Julian Whitaker, M.D. • Anthony P. Urbaneck, M.D.
Mary Jo Pagel, M.D. • Rohit Adi, M.D.

FÉLREVEZETŐ REHABILITÁCIÓ – Pszichiátriai megtévesztés a drogokról
Jelentés és ajánlások a metadonnal és más ártalmas pszichiátriai „drogrehabilitációs” programokkal kapcsolatban

SKIZOFRÉNIA – A pszichiátria jövedelmező „betegsége”
Jelentés és ajánlások a komoly mentális zavarodottsággal kapcsolatos pszichiátriai hazugságokat illetően

AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria elferdíti a törvénykezést
Jelentés és ajánlások a bíróságokat és javító-nevelő szolgálatokat ért pszichiátriai és pszichológiai befolyással kapcsolatban

PSZICHIÁTRIAI MEGTÉVESZTÉS – Az orvoslás aláaknázása
Jelentés és ajánlások a pszichiátria egészségügyre kifejtett hatásáról

SENTEGTELEN TÁMADÁS – Pszichiátria kontra vallás
Jelentés és ajánlások a pszichiátria vallásos hitre és gyakorlatra kifejtett hatásáról

kapcsolatos igazságról és arról, hogy hatékony lépéseket lehet és kell is tenni ezzel kapcsolatban.

A CCHR kiadványai – amelyek 15 nyelven elérhetőek – bemutatják a pszichiátria káros hatását a rasszizmus, az oktatás, a nők, az igazságszolgáltatás, a drogrehabilitáció, az erkölcsök, az idősgondozás, a vallás területén és más témákban. E lista magába foglalja a következőket:

HALÁLOS KÉNYSZERÍTÉSEK – A pszichiátriai kezelések közben elkövetett tettesességek
Jelentés és ajánlások a kényszerítő intézkedések erőszakos és veszélyes használatáról az elmeegógyintézetekben

GYERMEKEK GYÓGYSZEREZÉSE – Pszichiátria: életek tönkretétele
Jelentés és ajánlások a fiatalok félrevezető pszichiátriai diagnosztizálásáról és erőltetett gyógyszereléséről

ZÚRZAVAR ÉS TERRORIZMUS – A pszichiátria tevékenységének eredményeképpen
Jelentés és ajánlások a pszichiátriai eszközök és kezelések szerepéről a nemzetközi terrorizmus előidézésben

VISSZAÉLÉS AZ IDŐSEKKEL – Kegyetlen mentális egészségügyi programok
Jelentés és ajánlások az időskorúak méltatlan pszichiátriai kezeléséről

PSZICHIÁTRIAI NEMIERŐSZAK – Nők és gyermekek bántalmazása
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi rendszerben történő, páciensek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekről

SZÉLESKÖRŰ MEGTÉVESZTÉS – A pszichiátria romlott ipara
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi monopólium bűncselekményeivel kapcsolatban

RASSZIZMUS TEREMTÉSE – A pszichiátria árulása
Jelentés és ajánlások mindazon tudománytalan és gyűlöletkeltő programokkal kapcsolatban, amelyek faji konfliktusokat és népiártást idéznek elő

A FIATALSÁG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria fiatal elméket tesz tönkre
Jelentés és ajánlások az iskolákon belüli mentális egészségügyi felmérésekről, értékelésekről és programokról

ÁLTUDOMÁNY – A pszichiátria hamis diagnózisai
Jelentés és ajánlások a tudományosság veszélyes hiányáról a pszichiátriai diagnózisok területén

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT – A mentális egészségügy nemzetközi megfigyelő szervezete

FIGYELMEZTETÉS: Senki ne hagyjon fel semmilyen pszichiátriai szer szedésével hozzázértő (nem pszichiáter) orvos tanácsa és segítsége nélkül!

Ez a kiadvány a Szcintológusok Nemzetközi Szövetsége támogatásával jöhetett létre.

Kiadja közönségi szolgáltatásként az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért.

A CCHR az Egyesült Államokban non-profit, adómentes 501(c)(3) közhasznú szervezatként működik, amelyet az Amerikai Adóhivatal elismer.

FELHASZNÁLT FOTÓK: borító: David Turnley/Corbis; 4. oldal: Bettman/Corbis; Corbis; 6. oldal: Bettman/Corbis; 7. oldal: Bettman/Corbis; 8. oldal: Bettman/Corbis; 9. oldal: Bettman/Corbis; Paul A. Souders/Corbis; Earl & Nazima Kowall/Corbis; 15. oldal: Bettman/Corbis; 23. oldal: Ed Andrieski/AP Photo; Corbis; AP Photos

© 2004 CCHR. Minden jog fenntartva. A CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR és a CCHR logó védjegyek, amelyek az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért tulajdonában vannak.

A nyomtatás az Egyesült Államokban készült. Item #18905-7-Hungarian

*„Pszichiátriai programok és szerek
dúlták fel belvárosainkat, elősegítve,
hogy fiataljaink bűnözőkké váljanak,
és mindez annak köszönhető, hogy
pszichiáterek és pszichológusok
rasszista viselkedéskontrollt és kísér-
letezést gyakorolnak iskoláinkban,
ahelyett, hogy hagyták volna a
tanárokat csupán tanítani.”*

— Isaac Hayes

*Academy Award-nyertes zeneszerző, zenész, színész,
a Nemzetközi Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért
megbízottja (hivatalos tanácsadója)*